

Kockázati folyamatok

Szűcs Gábor

Szegedi Tudományegyetem
Bolyai Intézet, Sztochasztika Tanszék

Utolsó frissítés: 2020. december 1.

Tartalomjegyzék

1. Az exponenciális eloszlás	2
2. A Wald-azonosság	4
3. Felújítási folyamatok és az elemi felújítási tétel	5
4. A Poisson-folyamat további tulajdonságai	12
5. Függvények és sorozatok konvolúciója	15
6. A felújítási egyenlet	19
7. Vissza a felújítási díjfolyamatokhoz	22
8. Véletlen változók momentumai	25
9. A Feller-paradoxon	26
10. Rizikófolyamatok	30
11. A Lundberg-egyenlőtlenség	34
12. A csődvalószínűségekre vonatkozó integrálegyenlet	37
13. A Beekmann-féle konvolúciós formula	41
14. A csődvalószínűség aszimptotikus viselkedése	43
15. Az M/G/1/1 modell	47
16. Gyakorló feladatok	53

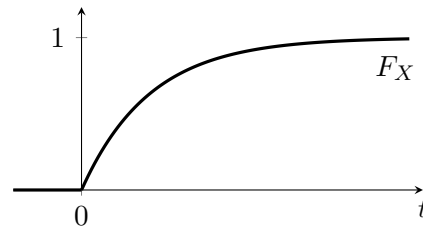
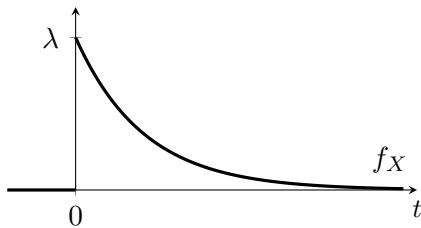
1. Az exponenciális eloszlás

1.1. Definíció. Az X változó **exponenciális eloszlást** követ $\lambda > 0$ paraméterrel, ha sűrűségfüggvénye

$$f_X(x) = \begin{cases} \lambda e^{-\lambda x}, & x \geq 0, \\ 0, & x < 0. \end{cases}$$

Elemi számolással megmutatható, hogy az exponenciális eloszlás eloszlásfüggvénye, változó várható értéke és szórása:

$$F_X(x) = P(X \leq x) = \begin{cases} 1 - e^{-\lambda x}, & x \geq 0, \\ 0, & x < 0, \end{cases} \quad E(X) = D(X) = \frac{1}{\lambda}.$$



1.2. Tétel. Az alábbiak ekvivalensek tetszőleges X véletlen változó esetén.

(i) Az X változó exponenciális eloszlást követ.

(ii) (Örökifjú tulajdonság.) Tetszőleges $x, y \geq 0$ valós számok esetén $P(X > y) > 0$ és

$$P(X - y > x \mid X > y) = P(X > x).$$

(iii) Tetszőleges $x \geq 0$ valós szám valamint az X -től független és nemnegatív értékű Y véletlen változó esetén $P(X > Y) > 0$ és

$$P(X - Y > x \mid X > Y) = P(X > x).$$

Bizonyítás. (i) \Rightarrow (ii) A feltételes valószínűség definíciójával

$$\begin{aligned} P(X - y > x \mid X > y) &= \frac{P(X - y > x, X > y)}{P(X > y)} = \frac{P(X > x + y)}{P(X > y)} \\ &= \frac{1 - F_X(x + y)}{1 - F_X(y)} = \frac{e^{-\lambda(x+y)}}{e^{-\lambda y}} = e^{-\lambda x} = P(X > x). \end{aligned}$$

(ii) \Rightarrow (i) Vezessük be az X változó túlélési függvényét:

$$\bar{F}(x) = P(X > x) = 1 - F_X(x) > 0, \quad x \geq 0.$$

Az örökifjú tulajdonság szerint tetszőleges $x, y \geq 0$ valós számok esetén

$$\frac{\bar{F}(x+y)}{\bar{F}(y)} = \frac{P(X > x+y)}{P(X > y)} = \frac{P(X - y > x, X > y)}{P(X > y)} = P(X - y > x \mid X > y) = P(X > x) = \bar{F}(x).$$

Ebből következik, hogy $\bar{F}(x+y) = \bar{F}(x)\bar{F}(y)$. Mivel az \bar{F} függvény pozitív a $[0, \infty)$ intervallumon, vehetjük az előző egyenlet logaritmusát. Azt kapjuk, hogy

$$\ln \bar{F}(x+y) = \ln \bar{F}(x) + \ln \bar{F}(y), \quad x, y \geq 0,$$

ami a jól ismert Cauchy-féle függvényegyenlet. Az \bar{F} függvény monoton csökkenő a pozitív félegyenesen, amit az $\ln \bar{F}$ függvény is örököl. A függvényegyenlet megoldásaként azt kapjuk, hogy $\ln \bar{F}(x) = -\lambda x$ valamilyen $\lambda \geq 0$ valós számra. $\lambda = 0$ esetén $\bar{F} \equiv 1$ a pozitív félegyenesen, tehát $F \equiv 0$, ami nem eloszlásfüggvény. Tehát marad a $\lambda > 0$ eset, amikor is $\bar{F}(x) = e^{-\lambda x}$, $x \geq 0$. Ekkor $F(x) = 1 - e^{-\lambda x}$ a pozitív félegyenesen, tehát az X változó exponenciális eloszlást követ.

(ii) \Rightarrow (iii) Vezessük be az Y változó $\{X > Y\}$ eseményre vett feltételes eloszlásfüggvényét:

$$F_{Y|\{X>Y\}}(y) = P(Y \leq y | X > Y), \quad y \in \mathbb{R},$$

A teljes várható érték tételével kapjuk, hogy

$$\begin{aligned} P(X - Y > x | X > Y) &= \int_{-\infty}^{\infty} P(X - Y > x | Y = y, X > Y) dF_{Y|\{X>Y\}}(y) \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} P(X - y > x | X > y) dF_{Y|\{X>Y\}}(y) \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} P(X > x) dF_{Y|\{X>Y\}}(y) = P(X > x). \end{aligned}$$

(iii) \Rightarrow (ii) Alkalmazzuk a (iii) egyenlőséget $Y \equiv y$ választással. □

1.3. Definíció. Azt mondjuk, hogy az X véletlen változó $\alpha > 0$ rendű és $\lambda > 0$ paraméteres **Gamma eloszlást** követ, ha sűrűségfüggvénye

$$f_X(x) = \frac{\lambda^\alpha}{\Gamma(\alpha)} x^{\alpha-1} e^{-\lambda x}, \quad x \geq 0.$$

Megjegyzések:

- A Gamma eloszlás várható értéke $E(X) = \alpha/\lambda$, szórásnégyzete $D^2(X) = \alpha/\lambda^2$. Általános α esetén az eloszlásfüggvényre nem adható szép formula.
- A Gamma eloszlásból $\alpha = 1$ választással az exponenciális eloszlást kapjuk.
- **Erlang-eloszlásnak** is nevezik azt az esetet, amikor a Gamma eloszlás rendje egy $n \geq 1$ egész szám. Ekkor a sűrűség- és az eloszlásfüggvény:

$$f_X(x) = \frac{\lambda^n}{(n-1)!} x^{n-1} e^{-\lambda x}, \quad F_X(x) = \sum_{k=n}^{\infty} \frac{(\lambda x)^k}{k!} e^{-\lambda x}, \quad x \geq 0.$$

1.4. Tétel. Ha X_1, \dots, X_n független és exponenciális eloszlású véletlen változók azonos λ paraméterrel, akkor az $X_1 + \dots + X_n$ összeg n rendű λ paraméteres Gamma eloszlást követ.

Bizonyítás. A függetlenség miatt az összeg karakterisztikus függvénye

$$\phi_{X_1+\dots+X_n}(t) = \phi_{X_1}(t) \cdots \phi_{X_n}(t) = \left(\frac{\lambda}{\lambda - it} \right)^n.$$

Direkt számolással ellenőrizhető, hogy ez azonos a Gamma eloszlás karakterisztikus függvényével. \square

2. A Wald-azonosság

2.1. Lemma (Wald-azonosság). *Legyenek X_1, X_2, \dots független és azonos eloszlású véletlen változók véges várható értékkel, és legyen N nemnegatív egész értékű véletlen változó szintén véges várható értékkel. Tegyük fel továbbá, hogy*

- (i) *N független az X_1, X_2, \dots változóktól;*
- (ii) *vagy N megállási idő az X_1, X_2, \dots sorozatra nézve. (Ebben az esetben a megállási idők definíciója szerint N csak pozitív egész értékű változó lehet.)*

Ekkor $E(X_1 + \dots + X_N) = E(N)E(X)$.

Bizonyítás. Először megmutatjuk, hogy tetszőleges n pozitív egész szám esetén X_n független az $\{n \leq N\}$ eseménytől. A (i) feltevésből ez azonnal következik. Ha N megállási idő, akkor

$$\{n \leq N\} = \{n > N\}^c = \{n-1 \geq N\}^c \in \sigma(X_1, \dots, X_{n-1}), \quad n \geq 2.$$

Mivel X_n független az X_1, \dots, X_{n-1} változóktól, független az $\{n \leq N\}$ eseménytől is. Az $n = 1$ esetben pedig $\{n \leq N\} = \Omega$, ami független az X_1 változótól.

A következőkben használni fogjuk azt az azonosságot, hogy ha N nemnegatív egész értékű véletlen változó, akkor

$$\sum_{n=1}^{\infty} P(n \leq N) = \sum_{n=1}^{\infty} \sum_{k=n}^{\infty} P(N = k) = \sum_{k=1}^{\infty} \sum_{n=1}^k P(N = k) = \sum_{k=1}^{\infty} k P(N = k) = E(N).$$

Jegyezzük meg, hogy tetszőleges k esetén

$$\left| \sum_{n=1}^k X_n \mathbb{1}_{\{n \leq N\}} \right| \leq \sum_{n=1}^k |X_n| \mathbb{1}_{\{n \leq N\}}, \quad \text{m.b.} \quad (1)$$

A monoton konvergenciátétel és a korábban bebizonyított függetlenség alkalmazásával

$$E\left(\sum_{n=1}^{\infty} |X_n| \mathbb{1}_{\{n \leq N\}} \right) = \sum_{n=1}^{\infty} E(|X_n|) E(\mathbb{1}_{\{n \leq N\}}) = E(|X|) \sum_{n=1}^{\infty} P(n \leq N) = E(|X|) E(N) < \infty.$$

Ez azt jelenti, hogy a (1) formulában a jobb oldalon szereplő összeg integrálható. Ekkor a majorán konvergenciatétel alkalmazásával

$$\begin{aligned} E(X_1 + \dots + X_N) &= E\left(\sum_{n=1}^{\infty} X_n \mathbb{1}_{\{n \leq N\}}\right) = E\left(\lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^k X_n \mathbb{1}_{\{n \leq N\}}\right) \\ &= \lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^k E(X_n) E(\mathbb{1}_{\{n \leq N\}}) = E(X) \sum_{n=1}^{\infty} P(n \leq N) = E(X) E(N). \quad \square \end{aligned}$$

A következő állítás a Wald-azonosság egy általánosítása, melyet az előző bizonyításban bemutatott módszerrel lehet igazolni. A részletes kidolgozást az olvasóra bízunk.

2.2. Állítás. *Legyenek $X_1, X_2, \dots: \Omega \rightarrow \mathbb{R}^d$, $d \geq 1$, független és azonos eloszlású véletlen vektorok! Tekintsünk egy olyan $h: \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$ mérhető függvényt, melyre $h(X_1)$ integrálható! Legyen továbbá N egy pozitív egész értékű véletlen változó véges várható értékkel, mely megállási idő az X_1, X_2, \dots sorozatra nézve! Ekkor*

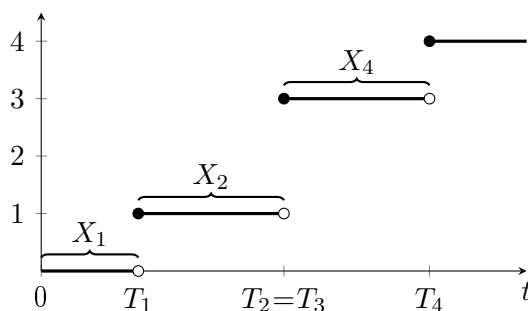
$$E\left(h(X_1) + \dots + h(X_N)\right) = E(N)E(h(X)).$$

3. Felújítási folyamatok és az elemi felújítási tétel

3.1. Definíció. Tekintsünk nemnegatív értékű X_1, X_2, \dots véletlen változókat, és legyen $T_0 = 0$, $T_n = X_1 + \dots + X_n$, $n = 1, 2, \dots$. Az

$$N_t = \#\{n \geq 1 : T_n \leq t\} = \max\{n \geq 0 : T_n \leq t\}, \quad t \geq 0,$$

folyamatot **számláló folyamatnak** nevezzük.



A számláló folyamat valamilyen esemény bekövetkezéseit számolja. A bekövetkezések közötti idők $X_1, X_2, \dots \geq 0$, tehát az esemény a $T_1 \leq T_2 \leq \dots$ időpontokban következik be. Ekkor N_t azt mondja meg, hogy az esemény hányszor következett be a $t \geq 0$ időponttal bezárólag, míg $N_t - N_s$, $t \geq s \geq 0$, az $(s, t]$ intervallumon adja meg a bekövetkezések számát.

A számláló folyamatnak és az alább definiált speciális esetnek, a felújítási folyamatnak több alkalmazási területe van. Az egyik ilyen terület a megbízhatóságelmélet, a műszaki berendezések élettartamának modellezése. Adott egy berendezés, egy gép, melynek véges

az élettartama, és amikor elromlik, azonnal kicseréljük egy újra. Amikor az is tönkremegy, akkor ismét felújítjuk a rendszert egy harmadik darabbal, és így tovább. Ekkor a felújításokat tekintjük eseményeknek, az X_1, X_2, \dots változók a berendezések élettartamai, míg a T_1, T_2, \dots értékek a felújítások időpontjai. Egy másik alkalmazási terület a tömegkiszolgálási modellek elmélete. Adott egy szerver, vagyis valamilyen kiszolgáló egység (egy bolt, egy hivatal, vagy egy számítógépes terminál), melyhez vevők (ügyfelek, lekérdezések) érkeznek X_1, X_2, \dots időközönként. Ebben az esetben a számláló folyamat a vevőket számolja, akik a T_1, T_2, \dots időpontokban érkeznek. A számláló folyamat a kockázati modellek elméletében is megjelenik, ahol a folyamat a tömegkiszolgálási modellekhez hasonlóan egy biztosítótársasághoz beérkező kárbejelentéseket számolja.

3.2. Definíció. Legyen $(N_t)_{t \geq 0}$ sztochasztikus folyamat!

- A sztochasztikus folyamat **várható érték függvénye** az $m(t) = E(N_t)$ függvény, mely azon $t \geq 0$ pontokban van értelmezve, ahol a várható érték létezik.
- Azt mondjuk, hogy a folyamat egy adott ω kimenetel esetén **felrobban** a $\tau(\omega) < \infty$ időpontban, ha $N_t(\omega) < \infty$ minden $t < \tau(\omega)$ esetén, és $\lim_{t \uparrow \tau} N_t(\omega) = \infty$. Ha az ω kimenetelre a folyamat nem robban fel véges időpontban, akkor legyen $\tau(\omega) = \infty$.

A számláló folyamatok fontosabb tulajdonságai:

- A számláló folyamat monoton növekvő és càdlàg („continue à droite, limitée à gauche”, mindenhol jobbról folytonos, és mindenhol létezik baloldali határértéke).
- A számláló folyamat 1 valószínűséggel nem korlátos, ugyanis

$$P\left(\sup_{t \geq 0} N_t < \infty\right) = P\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} \{X_n = \infty\}\right) \leq \sum_{n=1}^{\infty} P(X_n = \infty) = 0.$$

Ebből következik, hogy $\lim_{t \rightarrow \infty} N_t = \infty$ majdnem biztosan. Ez azt jelenti, hogy a folyamat vagy felrobban véges időben, és ekkor $\tau < \infty$; vagy pedig aszimptotikusan megy el a végtelenbe, és ekkor $\tau = \infty$.

- Számláló folyamat esetén 1 valószínűséggel

$$\tau = \lim_{n \rightarrow \infty} T_n = X_1 + X_2 + \dots \in [0, \infty].$$

Emiatt $\{\tau < \infty\}$ az X_1, X_2, \dots sorozathoz tartozó farokesemény. Ha a sorozat elemei függetlenek, akkor a Kolmogorov 0-1 törvény szerint $P(\tau < \infty) \in \{0, 1\}$. Tehát ebben az esetben τ majdnem biztosan véges vagy majdnem biztosan végtelen.

- Számláló folyamat esetén rögzített $n \in \mathbb{N}$ és $t \geq 0$ mellett

$$\{N_t = n\} = \{T_n \leq t < T_{n+1}\} = \{T_n \leq t\} \setminus \{T_{n+1} \leq t\}.$$

Ebből az X_t változó eloszlása

$$P(N_t = n) = P(T_n \leq t) - P(T_{n+1} \leq t) = F_{T_n}(t) - F_{T_{n+1}}(t).$$

Most $T_0 = 0$, amiből $F_{T_0}(t) = P(T_0 \leq t) = 1$, ha $t \geq 0$. Ebből kapjuk, hogy

$$\begin{aligned} P(\tau \leq t) &= P(X_t = \infty) = 1 - \sum_{n=0}^{\infty} P(X_t = n) = 1 - \sum_{n=0}^{\infty} [F_{T_n}(t) - F_{T_{n+1}}(t)] \\ &= 1 - \left[F_{T_0}(t) - \lim_{n \rightarrow \infty} F_{T_n}(t) \right] = \lim_{n \rightarrow \infty} F_{T_n}(t), \quad t \geq 0. \end{aligned}$$

- Ha egy adott t időpontra $P(\tau \leq t) = 0$, akkor N_t egy nemnegatív értékű véges véletlen változó, aminek az $m(t) = E(N_t) \in [0, \infty]$ várható értéke értelmezhető. A várható érték fel is írható eloszlásfüggvények segítségével:

$$m(t) = E(N_t) = \sum_{n=0}^{\infty} n [F_{T_n}(t) - F_{T_{n+1}}(t)] = \sum_{n=1}^{\infty} F_{T_n}(t).$$

Ha X_1, X_2, \dots függetlenek, akkor a T_1, T_2, \dots változók eloszlásfüggvényei konvolúcióval számolhatóak.

- Technikai okokból szükségünk lesz arra, hogy az m függvényt a negatív félegyenesen is definiáljuk. Az előző pont alapján $t < 0$ esetén legyen

$$m(t) = \sum_{n=1}^{\infty} P(T_n \leq t) = 0.$$

3.3. Definíció. A **felújítási folyamat** egy olyan $(N_t)_{t \geq 0}$ számláló folyamat, melyre az X_1, X_2, \dots véletlen változók függetlenek és azonos eloszlásúak. Ekkor a kapcsolatos $m(t) = E(N_t)$ várható érték függvényt **felújítási függvénynek** nevezzük.

3.4. Definíció. Az $(N_t)_{t \geq 0}$ felújítási folyamatot λ intenzitású **Poisson-folyamatnak** nevezzük, ha az X_1, X_2, \dots változók λ paraméteres exponenciális eloszlásúak.

A Poisson-folyamat fontosabb tulajdonságai:

- A T_n felújítási időpont n rendű és λ paraméteres Gamma eloszlást követ, és ezért várható értéke, szórásnégyzete illetve eloszlásfüggvénye

$$E(T_n) = \frac{n}{\lambda}, \quad D^2(T_n) = \frac{n}{\lambda^2}, \quad F_{T_n}(t) = P(T_n \leq t) = \sum_{k=n}^{\infty} \frac{(\lambda t)^k}{k!} e^{-\lambda t}, \quad t \geq 0.$$

- Az előző észrevételből következik, hogy

$$P(N_t = n) = F_{T_n}(t) - F_{T_{n-1}}(t) = \frac{(\lambda t)^n}{n!} e^{-\lambda t}, \quad n \geq 0.$$

Tehát az N_t változó λt paraméteres Poisson-eloszlást követ. Innen származik a folyamat elnevezése.

- A felrobbanás időpontjára

$$P(\tau \leq t) = \lim_{n \rightarrow \infty} F_{T_n}(t) = \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=n}^{\infty} \frac{(\lambda t)^k}{k!} e^{-\lambda t} = 0, \quad t \geq 0.$$

Ebből következik, hogy

$$P(\tau < \infty) = P\left(\bigcup_{k=1}^{\infty} \{\tau \leq k\}\right) = \lim_{k \rightarrow \infty} P(\tau \leq k) = 0,$$

vagyis a folyamat 1 valószínűséggel nem robban fel véges időben.

- A Poisson-eloszlás tulajdonságaiból a felújítási függvény: $m(t) = E(N_t) = \lambda t$. A λ paramétert azért nevezzük „intenzitásnak”, mert tetszőleges $(s, t]$ intervallum esetén ide eső események számának várható értéke

$$E(N_t - N_s) = m(t) - m(s) = \lambda(t - s).$$

A felújítási függvény a számláló folyamatokra felírt formulával is meghatározható:

$$\begin{aligned} m(t) &= \sum_{n=1}^{\infty} F_{T_n}(t) = \sum_{n=1}^{\infty} \sum_{k=n}^{\infty} \frac{(\lambda t)^k}{k!} e^{-\lambda t} = \sum_{k=1}^{\infty} \sum_{n=1}^k \frac{(\lambda t)^k}{k!} e^{-\lambda t} \\ &= \sum_{k=1}^{\infty} k \frac{(\lambda t)^k}{k!} e^{-\lambda t} = \lambda t \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(\lambda t)^k}{k!} e^{-\lambda t} = \lambda t. \end{aligned}$$

3.5. Állítás. Ha $P(X = 0) < 1$, akkor a felújítási folyamat 1 valószínűséggel nem robban fel véges időben.

Megjegyzés: $P(X = 0) = 1$ esetén a folyamat 1 valószínűséggel felrobban a 0 időpontban.

Bizonyítás. A nagy számok erős törvényét alkalmazva kapjuk, hogy

$$\frac{T_n}{n} = \frac{X_1 + \dots + X_n}{n} \rightarrow E(X) > 0, \quad n \rightarrow \infty, \quad \text{m.b.} \quad (2)$$

Vegyük észre, hogy a $\{\tau < \infty\}$ eseményen

$$\frac{T_n}{n} \leq \frac{\tau}{n} \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty.$$

Tehát $\{\tau < \infty\} \subseteq \{\lim_{n \rightarrow \infty} T_n/n = 0\}$. Ekkor a (2) konvergencia alkalmazásával

$$P(\tau < \infty) \leq P\left(\lim_{n \rightarrow \infty} T_n/n = 0\right) = 0. \quad \square$$

3.6. Tétel. Legyen $(N_t)_{t \geq 0}$ felújítási folyamat, és tegyük fel, hogy $P(X = 0) < 1$. Ekkor teljesülnek a következő konvergenciák.

(i) $\lim_{t \rightarrow \infty} N_t/t = 1/E(X)$ m.b.

(ii) *Elemi felújítási tétel:* $\lim_{t \rightarrow \infty} m(t)/t = 1/E(X)$.

Megjegyzések:

- Ha $P(X = 0) < 1$, akkor $E(X) \in (0, \infty]$, tehát $1/E(X)$ jól definiált.
- A tétel szerint $E(X) < \infty$ esetén N_t és $m(t)$ aszimptotikusan lineáris függvények:

$$N_t \sim \frac{t}{E(X)} \quad \text{m.b.}, \quad m(t) \sim \frac{t}{E(X)}, \quad t \rightarrow \infty,$$

Ezzel szemben ha $E(X) = \infty$, akkor $N_t = o(t)$ és $m(t) = o(t)$, amint $t \rightarrow \infty$.

- A tétel első állítása azt mondja, hogy $t \rightarrow \infty$ esetén egy egységnyi hosszúságú időintervallumra jutó felújítások N_t/t átlagos száma $1/E(X)$. Ez nem meglepő, ha arra gondolunk, hogy a felújítások átlagosan $E(X)$ időközönként követik egymást, és ezáltal átlagosan $1/E(X)$ felújítás fér bele egy egységnyi hosszúságú intervallumra.

Bizonyítás. (i) Korábban már megmutattuk, hogy

$$N_t \rightarrow \infty, \quad t \rightarrow \infty, \quad \text{m.b.} \quad (3)$$

Tekintsük a $\{\tau < \infty\}$ eseményt, továbbá azt a két eseményt, melyeken a (2) és (3) konvergenenciák teljesülnek. Mivel ezek 1 valószínűségű események, a metszetük is 1 valószínűségű. Ebből jön, hogy

$$\frac{T_{N_t}}{N_t} \rightarrow E(X), \quad t \rightarrow \infty, \quad \text{m.b.}$$

Mivel N_t jelöli a t időponttal bezárólag bekövetkezett események számát, nyilvánvaló, hogy $T_{N_t} \leq t < T_{N_t+1}$. Ebből következik, hogy

$$E(X) \leftarrow \frac{T_{N_t}}{N_t} \leq \frac{t}{N_t} < \frac{T_{N_t+1}}{N_t} = \frac{T_{N_t+1}}{N_t+1} \frac{N_t+1}{N_t} \rightarrow E(X) \cdot 1, \quad t \rightarrow \infty, \quad \text{m.b.}$$

A rendőr elv alkalmazásával jön az első állítás.

(ii) A célunk az alábbi két egyenlőtlenség bizonyítása, ugyanis ezekből azonnal következik az állítás:

$$\liminf_{t \rightarrow \infty} \frac{m(t)}{t} \geq \frac{1}{E(X)}, \quad \limsup_{t \rightarrow \infty} \frac{m(t)}{t} \leq \frac{1}{E(X)}.$$

Először megmutatjuk, hogy $\liminf_{t \rightarrow \infty} m(t)/t \geq 1/E(X)$. Ha $E(X) = \infty$, akkor ez az egyenlőtlenség nyilvánvaló. Ha $E(X) < \infty$, akkor rögzítsünk egy $t \geq 0$ időpontot és tekintsük az alábbi változót:

$$N = N_t + 1 = \text{a } t \text{ időpont után következő első felújítás sorszáma.}$$

Az N változó megállási idő az X_1, X_2, \dots sorozatra nézve, hiszen tetszőleges n pozitív egész esetén

$$\{N = n\} = \{X_1 + \dots + X_n > t, X_1 + \dots + X_{n-1} \leq t\} \in \sigma(X_1, \dots, X_n).$$

Emiatt tetszőleges $k \geq 1$ esetén a $\min(N, k)$ változó integrálható (hiszen korlátos) és megállási idő (hiszen két megállási idő minimuma). A Wald-azonosság alkalmazásával

$$E(X_1 + \dots + X_{\min(N, k)}) = E(\min(N, k))E(X).$$

Jegyezzük meg, hogy $k \rightarrow \infty$ esetén $\min(N, k) \uparrow N$ majdnem biztosan. Ebből a monoton konvergenciatétel segítségével következik, hogy

$$E(T_{N_t+1}) = E(X_1 + \dots + X_N) = E(N)E(X) = E(N_t+1)E(X) = (m(t)+1)E(X). \quad (4)$$

Most $t < E(T_{N_t+1})$, amiből átrendezéssel jön, hogy

$$\frac{1}{E(X)} - \frac{1}{t} < \frac{m(t)}{t}.$$

Ha mindkét oldalnak vesszük a limesz inferiorát, amint $t \rightarrow \infty$, akkor megkapjuk a bizonyítani kívánt egyenlőtlenséget.

Most megmutatjuk, hogy $\limsup_{t \rightarrow \infty} m(t)/t \leq 1/E(X)$. Ehhez rögzítsünk egy $a > 0$ számot, és tekintsük a következő változókat:

$$X_n^a = \begin{cases} X_n, & X_n \leq a, \\ a, & X_n > a, \end{cases} \quad n = 1, 2, \dots$$

Legyenek T_1^a, T_2^a, \dots a kapcsolatos részletösszegek, legyen $(N_t^a)_{t \geq 0}$ a kapcsolatos felújítási folyamat, és legyen $m_a(t) = E(N_t^a)$. Tekintsünk egy tetszőleges $t \geq 0$ időpontot! Ekkor

$$T_{N_t+1}^a \leq t + X_{N_t+1}^a \leq t + a, \quad \text{m.b.}$$

Jegyezzük meg azt is, hogy tetszőleges n esetén $T_n^a \leq T_n$ m.b. Ebből következik, hogy $N_t^a \geq N_t$ m.b., vagyis $m_a(t) \geq m(t)$. Alkalmazzuk a (4) egyenlőséget $(N_t^a)_{t \geq 0}$ felújítási folyamatra! Azt kapjuk, hogy

$$t + a \geq E(T_{N_t+1}^a) = (m_a(t) + 1)E(X^a) \geq (m(t) + 1)E(X^a). \quad (5)$$

Rendezzük át az egyenlőtlenséget, majd vegyük az oldalak limesz superiorát:

$$\limsup_{t \rightarrow \infty} \frac{m(t)}{t} \leq \limsup_{t \rightarrow \infty} \left(\frac{1}{E(X^a)} + \frac{a}{tE(X^a)} - \frac{1}{t} \right) = \frac{1}{E(X^a)}.$$

Ebből $a \rightarrow \infty$ határátmenettel és a monoton konvergenciatétel alkalmazásával:

$$\limsup_{t \rightarrow \infty} \frac{m(t)}{t} \leq \lim_{a \rightarrow \infty} \frac{1}{E(X^a)} = \frac{1}{E(X)} \quad \text{m.b.}$$

Ez pedig éppen a bizonyítandó egyenlőtlenség. □

3.7. Állítás. Ha $P(X = 0) < 1$, akkor a felújítási függvény véges, monoton növekvő és jobbról folytonos a pozitív félegyenesen. Ebből következik, hogy a felújítási függvény càdlàg (mindenhol jobbról folytonos, és mindenhol létezik bal oldali határértéke).

Bizonyítás. Most $P(X = 0) < 1$, ezért $a > 0$ esetén az előző bizonyításban bevezetett X^a változóra $P(X^a = 0) < 1$. Ez azt jelenti, hogy $E(X^a) > 0$, és a (5) formulából kapjuk, hogy $m(t) < \infty$ minden $t \geq 0$ esetén.

Tetszőleges $0 \leq t \leq s$ időpontok esetén $N_t \leq N_s$ m.b., amiből a monotonitás azonnal következik. A folytonossághoz vegyük észre, hogy $s \downarrow t$ esetén $N_s \downarrow N_t \geq 0$. Ebből a monoton konvergenciatétel alkalmazásával kapjuk, hogy $E(N_s) \rightarrow E(N_t)$. \square

3.8. Definíció. Tekintsünk (X_n, C_n) , $n = 1, 2, \dots$, független és azonos eloszlású vektorváltozókat, ahol az első komponensek nemnegatívak. Legyen $(N_t)_{t \geq 0}$ az X_1, X_2, \dots változók által meghatározott felújítási folyamat! Ekkor az

$$S_t = \sum_{n=1}^{N_t} C_n = C_1 + \dots + C_{N_t}, \quad t \geq 0,$$

folyamatot **felújítási díjfolyamatnak** nevezzük.

A felújítási díjfolyamatokat jellemzően olyan esetekben alkalmazzuk, mikor a felújítás valamilyen költséggel jár. A modellben rendre C_n az n -edik felújítás költsége, mely függhet az előző felújítástól eltelt X_n idő hosszától, de független a többi felújítás költségétől. Ekkor S_t a t időpontig felmerülő teljes költség. Ilyen típusú problémával többek között a biztosítási matematikában találkozhatunk, ahol C_1, C_2, \dots az egyes kárbejelentésekre jutó kifizetések nagysága.

3.9. Tétel. Tegyük fel, hogy a felújítási díjfolyamatra $P(X = 0) < 1$ és $E(|C|) < \infty$. Ekkor

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{S_t}{t} = \frac{E(C)}{E(X)} \quad m.b. \quad \text{és} \quad \lim_{t \rightarrow \infty} \frac{E(S_t)}{t} = \frac{E(C)}{E(X)}.$$

Bizonyítás. Az első konvergencia azonnal következik a nagy számok Kolmogorov-féle törvényéből és az elemi felújítási tételből (3.6. Tétel (i) pontja):

$$\frac{S_t}{t} = \frac{C_1 + \dots + C_{N_t}}{N_t} \frac{N_t}{t} \rightarrow E(C) \frac{1}{E(X)}, \quad t \rightarrow \infty, \quad m.b.$$

A második konvergencia ilyen általános feltételek mellett történő bizonyításához további eszközökre van szükségünk, erre majd még visszatérünk a félév folyamán. Most csak azzal a speciális esettel foglalkozunk, amikor X_n és C_n rendre függetlenek egymástól. Ekkor tetszőleges $t \geq 0$ esetén N_t véges várható értékű nemnegatív egész értékű változó, és független a C_1, C_2, \dots sorozattól. A Wald-azonosság (2.1. Lemma) és az elemi felújítási tétel alkalmazásával következik, hogy

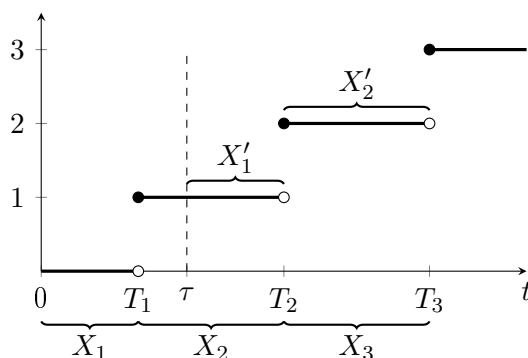
$$\frac{E(S_t)}{t} = \frac{E(C_1 + \dots + C_{N_t})}{t} = \frac{E(C)E(N_t)}{t} \rightarrow E(C) \frac{1}{E(X)}, \quad t \rightarrow \infty. \quad \square$$

4. A Poisson-folyamat további tulajdonságai

Tekintsünk X_1, X_2, \dots független és azonosan $\lambda > 0$ paraméteres exponenciális eloszlású változókat, legyen $T_n = X_1 + \dots + X_n$, $n \geq 0$, és jelölje $(N_t)_{t \geq 0}$ a kapcsolatos felújítási folyamatot. Ekkor $(N_t)_{t \geq 0}$ egy λ intenzitású Poisson-folyamat. A folyamatot úgy értelmezhetjük, hogy ha egy adott jelenség a T_1, T_2, \dots időpontokban következik be, akkor N_t mondja meg a bekövetkezések számát a t időponttal bezárólag.

A továbbiakban többször elő fog majd fordulni, hogy a rendszert nem a 0 időponttól kezdve figyeljük meg, hanem csak egy $\tau \geq 0$ véletlen vagy determinisztikus időpont után. Ekkor a jelenség bekövetkezéseinek a száma a $(\tau, \tau + t]$ intervallumon előáll a következő alakban:

$$N'_t = N_{\tau+t} - N_\tau, \quad t \geq 0.$$



4.1. Állítás. Ha τ független az X_1, X_2, \dots sorozattól, akkor $(N'_t)_{t \geq 0}$ egy λ intenzitású Poisson-folyamat, és független az $(N_t)_{0 \leq t \leq \tau}$ változóktól.

Megjegyzések:

- Az állítás implicit módon azt is tartalmazza, hogy $(N'_t)_{t \geq 0}$ független a τ változótól.
- Ha τ determinisztikus, akkor független az X_1, X_2, \dots változóktól, tehát az állítás alkalmazható erre az esetre.
- Az állítás lényegében azt mondja, hogy a τ időpont rezeti a folyamatot.

Bizonyítás. A definícióból azonnal következik, hogy $(N'_t)_{t \geq 0}$ számláló folyamat. Jelölje $X'_1, X'_2, \dots \geq 0$ a felújítások közötti időket! Vegyük észre, hogy

$$\sigma(N_t, 0 \leq t \leq \tau) = \sigma(\tau, N_\tau, X_1, \dots, X_\tau) \quad \text{és} \quad \sigma(N'_t, t \geq 0) = \sigma(X'_1, X'_2, \dots).$$

Ez azt jelenti, hogy három dolgot kell igazolnunk:

- X'_1, X'_2, \dots exponenciális eloszlásúak λ paraméterrel;
- X'_1, X'_2, \dots függetlenek egymástól;
- X'_1, X'_2, \dots függetlenek a $\tau, N_\tau, X_1, \dots, X_\tau$ változóktól.

Először a (iii) pontot fogjuk bebizonyítani. Tekintsünk tetszőleges n nemnegatív egész és $x_1, \dots, x_n \geq 0$ értékeket! Legyen továbbá $t_n = x_1 + \dots + x_n$. Vegyük észre, hogy ha $N_\tau = n$, akkor $X'_1 = X_{n+1} - (\tau - T_n)$. Ekkor a τ függetlenségét és az exponenciális eloszlás örökifjú tulajdonságát (1.2. Tétel (ii) pontja) alkalmazva:

$$\begin{aligned}
& P(X'_1 > y \mid \tau = t, N_\tau = n, X_1 = x_1, \dots, X_n = x_n) \\
&= P(X_{n+1} - (\tau - T_n) > y \mid \tau = t, T_n \leq \tau < T_{n+1}, X_1 = x_1, \dots, X_n = x_n) \\
&= P(X_{n+1} - (t - T_n) > y \mid T_n \leq t < T_{n+1}, X_1 = x_1, \dots, X_n = x_n) \\
&= P(X_{n+1} > y + (t - t_n) \mid 0 \leq t - t_n < X_{n+1}, X_1 = x_1, \dots, X_n = x_n) \\
&= P(X_{n+1} > y + (t - t_n) \mid 0 \leq t - t_n < X_{n+1}) \\
&= P(X_{n+1} > y) = e^{-\lambda y}.
\end{aligned}$$

Jegyezzük meg, hogy az X_{n+2}, X_{n+3}, \dots sorozat független a $\tau, X_1, \dots, X_{n+1}$ változóktól! Ekkor a láncszabály segítségével kapjuk, hogy

$$\begin{aligned}
& P(X'_1 > y_1, \dots, X'_m > y_m \mid \tau = t, N_\tau = n, X_1 = x_1, \dots, X_n = x_n) \\
&= P(X'_1 > y_1 \mid \tau = t, N_\tau = n, X_1 = x_1, \dots, X_n = x_n) \\
&\quad \cdot P(X'_2 > y_2, \dots, X'_m > y_m \mid \tau = t, N_\tau = n, X_1 = x_1, \dots, X_n = x_n, X'_1 > y_1) \\
&= e^{-\lambda y_1} \\
&\cdot P(X_{n+2} > y_2, \dots, X_{n+m} > y_m \mid \tau = t, T_n \leq \tau < T_{n+1}, X_1 = x_1, \dots, X_n = x_n, X_{n+1} - (\tau - T_n) > y_1) \\
&= e^{-\lambda y_1} P(X_{n+2} > y_2, \dots, X_{n+m} > y_m) = e^{-\lambda y_1} e^{-\lambda y_2} \dots e^{-\lambda y_m}.
\end{aligned}$$

Ebből azonnal következik, hogy az X'_1, X'_2, \dots függetlenek a $\tau, N_\tau, X_1, \dots, X_\tau$ változóktól. A függetlenség miatt ebből azt is megkapjuk, hogy

$$P(X'_1 > y_1, \dots, X'_m > y_m) = e^{-\lambda y_1} e^{-\lambda y_2} \dots e^{-\lambda y_m}. \quad (6)$$

Most indukcióval megmutatjuk, hogy az X'_1, \dots, X'_m változók λ paraméteres exponenciális eloszlást követnek. Ez $m = 1$ esetén azonnal következik a (6) formulából, hiszen $P(X'_1 > y_1) = e^{-\lambda y_1}$. Tegyük fel, hogy az állítás igaz $m - 1$ esetén! Ekkor X'_m szintén exponenciális eloszlású, hiszen

$$P(X'_m > y_m) = P(X'_1 > 0, \dots, X'_{m-1} > 0, X'_m > y_m) = e^{-\lambda 0} \dots e^{-\lambda 0} e^{-\lambda y_m} = e^{-\lambda y_m}.$$

Ezzel beláttuk az (i) pontot. A (6) egyenlőséget ismét alkalmazva kapjuk, hogy

$$P(X'_1 > y_1, \dots, X'_m > y_m) = P(X'_1 > y_1) \dots P(X'_m > y_m),$$

tehát az X'_1, \dots, X'_m változók függetlenek is egymástól. Most m tetszőleges volt, emiatt a (ii) ponttal is végeztünk. \square

4.2. Definíció. Tekintsünk egy $(N_t)_{t \geq 0}$ sztochasztikus folyamatot!

- A folyamat **stacionárius növekményű**, ha tetszőleges $0 \leq s < t$ esetén $N_t - N_s$ és $N_{t-s} - N_0$ azonos eloszlású.

- A sztochasztikus folyamat **független növekményű**, ha tetszőleges $k \geq 2$ pozitív egész és $0 \leq s_1 \leq t_1 \leq s_2 \leq t_2 \leq \dots \leq s_k \leq t_k$ esetén $N_{t_1} - N_{s_1}, N_{t_2} - N_{s_2}, \dots, N_{t_k} - N_{s_k}$ független véletlen változók.

4.3. Tétel. *Legyen $(N_t)_{t \geq 0}$ számláló folyamat! Ekkor az alábbi két tulajdonság ekvivalens:*

- Az $(N_t)_{t \geq 0}$ folyamat λ intenzitású Poisson-folyamat, tehát olyan felújítási folyamat, ahol a felújítások közötti idők λ paraméteres exponenciális eloszlást követnek.*
- Az $(N_t)_{t \geq 0}$ folyamat független és stacionárius növekményű, továbbá tetszőleges $t > 0$ esetén az N_t változó Poisson-eloszlást követ λt paraméterrel.*

Bizonyítás. Csak a (i) \Rightarrow (ii) irányt bizonyítjuk be, a fordított irányt úgysem használjuk a későbbiekben. Azt már láttuk, hogy N_t Poisson-eloszlást követ a megadott paraméterrel. Rögzített $t \geq s \geq 0$ mellett vezessük be az $N_u^s = N_{s+u} - N_s$, $u \geq 0$, folyamatot! A 4.1. Állítás értelmében $(N_u^s)_{u \geq 0}$ Poisson-folyamat λ intenzitással, tehát $N_t - N_s = N_{t-s}^s$ Poisson-eloszlást követ $\lambda(t-s)$ paraméterrel. Viszont az $N_{t-s} - N_0$ változónak ugyanez az eloszlása, vagyis a Poisson-folyamat stacionárius növekményű.

Csak az maradt hátra, hogy a Poisson-folyamat független növekményű. Tekintsük az $N_u^{s_k} = N_{s_k+u} - N_{s_k}$, $u \geq 0$, folyamatot, ami a 4.1. Állítás értelmében független az $(N_t)_{0 \leq t \leq s_k}$ változóktól. Ebből jön, hogy $N_{t_k} - N_{s_k} = N_{t_k - s_k}^{s_k}$ független az $N_{t_1} - N_{s_1}, \dots, N_{t_{k-1}} - N_{s_{k-1}}$ növekményektől. Ezt a lépést egymást után az $s_{k-1}, s_{k-2}, \dots, s_2$ időpontokra megismételve következik, hogy a növekmények mind függetlenek egymástól. \square

4.4. Tétel. *Legyen $(N_t)_{t \geq 0}$ Poisson-folyamat λ intenzitással! Tekintsünk tetszőleges k pozitív egész számot, $0 \leq s_1 \leq \dots \leq s_k \leq t$ időpontokat, és $0 \leq m_1 \leq \dots \leq m_k \leq n$ egész értékeket! Ekkor*

$$P(N_t = n \mid N_{s_k} = m_k, \dots, N_{s_1} = m_1) = P(N_t = n \mid N_{s_k} = m_k) = \frac{[\lambda(t - s_k)]^{n - m_k}}{(n - m_k)!} e^{-\lambda(t - s_k)}.$$

Tehát a Poisson-folyamat folytonos idejű homogén Markov-lánc a fenti formulában megadott átmenetvalószínűségekkel.

Bizonyítás. A 4.3. Tétel értelmében a Poisson-folyamat független és stacionárius növekményű sztochasztikus folyamat. Ebből következik, hogy

$$\begin{aligned} & P(N_t = n \mid N_{s_k} = m_k, \dots, N_{s_1} = m_1) \\ &= P(N_t - N_{s_k} = n - m_k \mid N_{s_k} - N_{s_{k-1}} = m_k - m_{k-1}, \dots, N_{s_1} - N_0 = m_1) \\ &= P(N_t - N_{s_k} = n - m_k) = P(N_{t-s} = n - m_k) = \frac{[\lambda(t - s_k)]^{n - m_k}}{(n - m_k)!} e^{-\lambda(t - s_k)}. \end{aligned}$$

Ugyanezzel a gondolatmenettel az is megmutatható, hogy

$$P(N_t = n \mid N_{s_k} = m_k) = \frac{[\lambda(t - s_k)]^{n - m_k}}{(n - m_k)!} e^{-\lambda(t - s_k)}.$$

Ezzel a tétel állítását bebizonyítottuk. \square

5. Függvények és sorozatok konvolúciója

5.1. Definíció. Legyen $\phi(x), G(x), x \in \mathbb{R}$, valós értékű mérhető függvény, és tegyük fel, hogy G càdlàg („continue à droite, limitée à gauche”, tehát mindenhol jobbról folytonos, és mindenhol létezik baloldali határértéke) és korlátos változású minden véges intervallumon. Ekkor a két függvény **Stieltjes-konvolúciója**

$$(\phi \star G)(t) = \int_{-\infty}^{\infty} \phi(t-x) dG(x).$$

A konvolúció azon $t \in \mathbb{R}$ pontokban van definiálva, ahol az integrál létezik. A G függvény **n -edik konvolúció hatványa** az n tényezős $G^{\star n} = G \star \dots \star G$ konvolúció.

5.2. Tétel. (i) Ha X és Y független véletlen változók rendre G és H eloszlásfüggvénnyel, akkor az $X+Y$ összegváltozó eloszlásfüggvénye $G \star H$.

(ii) Ha X_1, \dots, X_n független és azonos eloszlású véletlen változók G eloszlásfüggvénnyel, akkor $X_1 + \dots + X_n$ eloszlásfüggvénye $G^{\star n}$.

5.3. Következmény. Ha G és H eloszlásfüggvények, akkor $G \star H$ és $G^{\star n}$ mindenhol léteznek a valós egyenesen, továbbá $G \star H = H \star G$.

Bizonyítás. (i) Az állítás azonnal jön a teljes valószínűség tételéből:

$$\begin{aligned} P(X+Y \leq t) &= \int_{-\infty}^{+\infty} P(X+Y \leq t \mid Y=y) dH(y) \\ &= \int_{-\infty}^{+\infty} P(X+y \leq t) dH(y) = \int_{-\infty}^{+\infty} G(t-y) dH(y) = (G \star H)(t). \end{aligned}$$

(ii) Következik az (i) pontból. □

Nézzünk meg két speciális esetet! Ha az X és az Y változók abszolút folytonosak rendre g és h sűrűségfüggvénnyel, akkor a Fubini-tétel alkalmazásával

$$\begin{aligned} (G \star H)(t) &= \int_{-\infty}^{\infty} G(t-x) dH(x) = \int_{-\infty}^{\infty} \left[\int_{-\infty}^t g(y-x) dy \right] h(x) dx \\ &= \int_{-\infty}^t \int_{-\infty}^{\infty} g(y-x) h(x) dx dy. \end{aligned}$$

Ebből azonnal jön, hogy az $X+Y$ összeg is abszolút folytonos, és a sűrűségfüggvénye

$$(g \star h)(y) := \int_{-\infty}^{\infty} g(y-x) h(x) dx, \quad y \in \mathbb{R}.$$

Az $g \star h$ függvényt g és h **Lebesgue-konvolúciójának** nevezzük.

Most tegyük fel, hogy X és Y egész értékű változó! Ekkor $X+Y$ szintén egész értékű. Ebből következik, hogy az G , H és $G \star H$ eloszlásfüggvények olyan lépcsős függvények, melyek az egész pontokban ugranak. Az X és az Y eloszlása:

$$p_n = P(X = n) = G(n) - G(n-1), \quad q_n = P(Y = n) = H(n) - H(n-1), \quad n \in \mathbb{Z}.$$

Ebből:

$$G(n) = \sum_{k=-\infty}^n p_k, \quad H(n) = \sum_{k=-\infty}^n q_k, \quad n \in \mathbb{Z}.$$

Ekkor a konvolúció definícióját alkalmazva

$$\begin{aligned} (G \star H)(n) &= \int_{-\infty}^{\infty} G(n-x) dH(x) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} G(n-k) [H(k) - H(k-1)] \\ &= \sum_{k=-\infty}^{\infty} \left[\sum_{\ell=-\infty}^{n-k} p_{\ell} \right] q_k = \sum_{\substack{k, \ell \in \mathbb{Z} \\ k+\ell \leq n}} p_{\ell} q_k. \end{aligned}$$

Azt kapjuk, hogy

$$P(X+Y = n) = (G \star H)(n) - (G \star H)(n-1) = \sum_{\substack{k, \ell \in \mathbb{Z} \\ k+\ell = n}} p_{\ell} q_k = \sum_{k=-\infty}^{\infty} p_{n-k} q_k, \quad n \in \mathbb{Z}.$$

Ezt a sorozatot a p és a q **sorozatok konvolúciójának** nevezzük:

$$(p * q)_n = \sum_{k=0}^n p_{n-k} q_k, \quad n \in \mathbb{Z}.$$

A továbbiakban azzal az esettel foglalkozunk, amikor $\phi(x) = G(x) = 0$ minden $x < 0$ esetén. Vegyük észre, hogy ekkor $y < 0$ esetén

$$(\phi \star G)(y) = \int_{-\infty}^{\infty} \phi(y-x) dG(x) = \int_{(-\infty, 0)} \phi(y-x) d0 + \int_{[0, \infty)} 0 dG(x) = 0.$$

Ha $y \geq 0$, akkor pedig

$$\begin{aligned} (\phi \star G)(y) &= \int_{-\infty}^{\infty} \phi(y-x) dG(x) = \int_{(-\infty, y)} \phi(y-x) d0 + \int_{[0, y]} \phi(y-x) dG(x) \\ &\quad + \int_{(y, \infty)} 0 dG(x) = \int_{[0, y]} \phi(y-x) dG(x). \end{aligned}$$

Jegyezzük meg, hogy most Lebesgue–Stieltjes-integrállal dolgoztunk, ezért általában

$$\int_{[0, y]} \phi(y-x) dG(x) \neq \int_0^y \phi(y-x) dG(x) = \int_{(0, y]} \phi(y-x) dG(x).$$

5.4. Állítás. *Tegyük fel, hogy $\phi: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ mérhető és lokálisan korlátos (korlátos minden véges intervallumon), továbbá $G: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ càdlàg és korlátos változású a véges intervallumokon, végül $\phi(x) = G(x) = 0$ minden $x < 0$ esetén! Ekkor a $\phi \star G$ konvolúció jól definiált a valós egyenesen, és lokálisan korlátos függvény.*

Bizonyítás. Most $\phi \star G = 0$ a negatív számok halmazán, ezért a konvolúció létezését és lokális korlátosságát elég a pozitív félegyenesen bizonyítani. Legyen $t > 0$ tetszőleges rögzített érték, és jelölje $V_{[0,t]}(G)$ a G függvény teljes változását a $[0, t]$ intervallumon. Ekkor

$$\begin{aligned} \sup_{0 \leq y \leq t} |(\phi \star G)(y)| &= \sup_{0 \leq y \leq t} \left| \int_{[0,y]} \phi(y-x) dG(x) \right| \\ &\leq \sup_{0 \leq y \leq t} \sup_{0 \leq x \leq y} |\phi(y-x)| V_{[0,y]}(G) \leq \sup_{0 \leq x \leq t} |\phi(x)| V_{[0,t]}(G) < \infty. \end{aligned} \quad \square$$

5.5. Állítás (Disztributivitás). (i) *Legyenek $\phi, \psi: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ mérhető és lokálisan korlátos függvények, és legyenek $G, H: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ càdlàg és korlátos változásúak minden véges intervallumon! Tegyük fel továbbá, hogy mindegyik függvény 0 a negatív számok halmazán! Ekkor tetszőleges $a, b, \alpha, \beta \in \mathbb{R}$ esetén*

$$(a\phi + b\psi) \star (\alpha G + \beta H) = a\alpha(\phi \star G) + a\beta(\phi \star H) + b\alpha(\psi \star G) + b\beta(\psi \star H).$$

(ii) *Legyenek $\phi_1, \phi_2, \dots: \mathbb{R} \rightarrow [0, \infty)$ mérhető és lokálisan korlátos függvények, melyekre $\phi_1 + \phi_2 + \dots$ szintén lokálisan korlátos! Legyen $G: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ monoton növekvő és càdlàg! Tegyük fel továbbá, hogy mindegyik függvény 0 a negatív számok halmazán! Ekkor*

$$(\phi_1 + \phi_2 + \dots) \star G = \phi_1 \star G + \phi_2 \star G + \dots$$

Bizonyítás. Az 5.4. Állítás értelmében a formulákban szereplő összes konvolúció létezik a valós számegetyenesen. A Lebesgue–Stieltjes-mértékek definíciójából következik, hogy $\mu_{\alpha G + \beta H} = \alpha \mu_G + \beta \mu_H$. Ebből jön az (i) pont állítása, hiszen tetszőleges $t \in \mathbb{R}$ esetén

$$\begin{aligned} (a\phi + b\psi) \star (\alpha G + \beta H)(t) &= \int_{-\infty}^{\infty} (a\phi + b\psi)(t-x) d\mu_{\alpha G + \beta H}(x) \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} (a\phi + b\psi)(t-x) \left[\alpha d\mu_G(x) + \beta d\mu_H(x) \right] \\ &= a\alpha \int_{-\infty}^{\infty} \phi(t-x) d\mu_G(x) + a\beta \int_{-\infty}^{\infty} \phi(t-x) d\mu_H(x) \\ &\quad + b\alpha \int_{-\infty}^{\infty} \psi(t-x) d\mu_G(x) + b\beta \int_{-\infty}^{\infty} \psi(t-x) d\mu_H(x) \\ &= a\alpha(\phi \star G)(t) + a\beta(\phi \star H)(t) + b\alpha(\psi \star G)(t) + b\beta(\psi \star H)(t). \end{aligned}$$

A (ii) azonossághoz alkalmazzuk a monoton konvergenciatételt:

$$\begin{aligned} \left(\sum_{i=1}^{\infty} \phi_i \right) \star G(t) &= \int_{-\infty}^{\infty} \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n \phi_i(t-x) dG(x) \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n \int_{-\infty}^{\infty} \phi_i(t-x) dG(x) = \sum_{i=1}^{\infty} (\phi_i \star G)(t). \end{aligned} \quad \square$$

5.6. Állítás (Kommutativitás és asszociativitás). *Legyen $\phi: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ mérhető és lokálisan korlátos függvény, és legyenek $G, H: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ monoton növekvő és càdlàg függvények! Tegyük fel továbbá, hogy mindhárom függvény a 0 értéket veszik fel a negatív számok halmazán. Ekkor teljesülnek az alábbi azonosságok:*

$$G \star H = H \star G \quad \text{és} \quad (\phi \star G) \star H = \phi \star (G \star H).$$

Bizonyítás. Most G és H monoton növekvő függvények, ezért korlátos változásúak a véges intervallumokon. Jelölje μ_G és μ_H az indukált Lebesgue–Stieltjes-mértékeket, és legyen

$$S_t = \{(x, y) \in \mathbb{R} \times \mathbb{R} : x + y \leq t\}.$$

Ekkor a Fubini-tétel miatt

$$\begin{aligned} (G \star H)(t) &= \int_{\mathbb{R}} G(t-y) dH(y) = \int_{\mathbb{R}} \int_{\mathbb{R}} \mathbb{1}_{\{x \leq t-y\}} dG(x) dH(y) \\ &= \int_{\mathbb{R} \times \mathbb{R}} \mathbb{1}_{\{(x,y) \in S_t\}} (\mu_G \times \mu_H)(dx, dy) = \mu_G \times \mu_H(S_t). \end{aligned} \quad (7)$$

Jegyezzük meg, hogy az S_t halmaz szimmetrikus az $x = y$ egyenesre nézve, amiből következik, hogy

$$(H \star G)(t) = \mu_H \times \mu_G(S_t) = \mu_G \times \mu_H(S_t) = (G \star H)(t).$$

Ezzel a kommutativitást bebizonyítottuk.

Most G és H monoton növekvő függvények, ezért $\mu_G \times \mu_H$ pozitív mérték. Ekkor a (7) egyenlőségből következik, hogy

- $G \star H$ monoton növekvő: tetszőleges $u \leq t$ esetén $S_u \subseteq S_t$, tehát $(G \star H)(u) \leq (G \star H)(t)$;
- $G \star H$ mindenhol jobbról folytonos: tetszőleges u valós szám esetén

$$\lim_{t \downarrow u} (G \star H)(t) = \lim_{t \downarrow u} \mu_G \times \mu_H(S_t) = \mu_G \times \mu_H(\bigcap_{t \downarrow u} S_t) = \mu_G \times \mu_H(S_u) = (G \star H)(u).$$

Ekkor viszont $G \star H$ càdlàg függvény és korlátos változású a véges intervallumokon. Ezen túl $G \star H = 0$ a negatív félegyenesen, tehát a $\phi \star (G \star H)$ konvolúció szintén véges. Kapjuk, hogy

$$\begin{aligned} \int_{\mathbb{R}} \mathbb{1}_{\{z \in (-\infty, t]\}} (G \star H)(dz) &= (G \star H)(t) = \int_{\mathbb{R} \times \mathbb{R}} \mathbb{1}_{\{(x,y) \in S_t\}} (\mu_G \times \mu_H)(dx, dy) \\ &= \int_{\mathbb{R} \times \mathbb{R}} \mathbb{1}_{\{x+y \in (-\infty, t]\}} (\mu_G \times \mu_H)(dx, dy). \end{aligned}$$

A Carathéodory-tételből következik, hogy tetszőleges $B \subseteq \mathbb{R}$ Borel-halmaz esetén

$$\int_{\mathbb{R}} \mathbb{1}_{\{z \in B\}} (G \star H)(dz) = \int_{\mathbb{R} \times \mathbb{R}} \mathbb{1}_{\{x+y \in B\}} (\mu_G \times \mu_H)(dx, dy).$$

Ebból viszont következik, hogy

$$\int_{\mathbb{R}} \phi(t-z) (G \star H)(dz) = \int_{\mathbb{R} \times \mathbb{R}} \phi(t-x-y) (\mu_G \times \mu_H)(dx, dy).$$

A bal oldalon éppen $\phi \star (G \star H)$ szerepel a t pontban. A jobb oldalt ismét csak a Fubini-tétellel tudjuk továbbalakítani:

$$\begin{aligned} \int_{\mathbb{R} \times \mathbb{R}} \phi(t-x-y) (\mu_G \times \mu_H)(dx, dy) &= \int_{\mathbb{R}} \int_{\mathbb{R}} \phi(t-x-y) dG(x) dH(y) \\ &= \int_{\mathbb{R}} (\phi \star G)(t-y) dH(y) = ((\phi \star G) \star H)(t). \end{aligned}$$

Ez pedig azt jelenti, hogy az asszociativitás is teljesül. \square

6. A felújítási egyenlet

Tekintsünk egy $(N_t)_{t \geq 0}$ felújítási folyamatot! Tegyük fel, hogy $P(X=0) < 1$, és jelölje G az X_1, X_2, \dots változók közös eloszlásfüggvényét! Ekkor a felújítási függvény véges, és a következő alakban írható fel:

$$m(t) = E(N_t) = \sum_{n=1}^{\infty} F_{T_n}(t) = \sum_{n=1}^{\infty} F_{X_1+\dots+X_n}(t) = \sum_{n=1}^{\infty} G^{\star n}(t), \quad t \geq 0.$$

Vezessük be az $N'_t = N_{X_1+t} - 1$, $t \geq 0$, folyamatot, ami az X_2, X_3, \dots változók, mint felújítások közötti idők által definiált felújítási folyamat. Az X_2, X_3, \dots sorozat értékei meghatározzák az $(N'_t)_{t \geq 0}$ folyamatot, ezért $\sigma(N'_t, t \geq 0) \subseteq \sigma(X_2, X_3, \dots)$. Viszont az X_2, X_3, \dots változók függetlenek az X_1 változótól, amiből következik, hogy az $(N'_t)_{t \geq 0}$ folyamat is független az X_1 változótól. Jegyezzük meg azt is, hogy mivel a két folyamat esetében a felújítások közötti idők eloszlása azonos, (ezeknek mindkét esetben G az eloszlásfüggvénye,) ezért a fejezet elején felírt formula alapján

$$E(N'_t) = \sum_{n=1}^{\infty} G^{\star n}(t) = m(t), \quad t \geq 0.$$

Rögzítsünk tetszőleges $t, x \geq 0$ értékeket! Ekkor

$$E[N_t | X_1 = x] = \begin{cases} E[1 + N'_{t-x} | X_1 = x] = 1 + E[N'_{t-x}] = 1 + m(t-x), & t \geq x, \\ E[0 | X_1 = x] = 0, & t < x. \end{cases}$$

Ebből a teljes várható érték tételével kapjuk, hogy

$$\begin{aligned} m(t) = E(N_t) &= \int_{[0, \infty)} E[N_t | X_1 = x] dG(x) \\ &= \int_{[0, t]} [1 + m(t-x)] dG(x) + \int_{(t, \infty)} 0 dG(x) \\ &= G(t) + \int_{[0, t]} m(t-x) dG(x) = G(t) + (m \star G)(t). \end{aligned}$$

6.1. Definíció. Legyen $a(t)$, $t \geq 0$, valós értékű mérhető függvény. Ekkor az

$$A(t) = a(t) + \int_{[0,t]} A(t-x) dG(x), \quad t \geq 0.$$

függvényegyenletet az $A(t)$, $t \geq 0$, függvényre vonatkozó **felújítási egyenletnek** nevezzük. Ugyanez rövidebb formalizmussal: $A = a + A \star G$.

6.2. Tétel. Ha $a(t)$, $t \geq 0$, lokálisan korlátos függvény, és $P(X=0) < 1$, akkor az

$$A(t) = (a + a \star m)(t) = a(t) + \int_{[0,t]} a(t-x) dm(x), \quad t \geq 0,$$

függvény lokálisan korlátos megoldása a felújítási egyenletnek, továbbá ez az egyetlen megoldás a lokálisan korlátos függvények között.

Bizonyítás. Mivel a tételben szereplő összes függvény 0 a negatív félegyenesen, az állítást elég a nemnegatív számok halmazán ellenőrizni. A 5.4. Állítás szerint az $a \star m$ konvolúció jól definiált és lokálisan korlátos. Ekkor tetszőleges $s > 0$ esetén

$$\sup_{0 \leq t \leq s} |(a + a \star m)(t)| \leq \sup_{0 \leq t \leq s} |a(t)| + \sup_{0 \leq t \leq s} |(a \star m)(t)| < \infty,$$

tehát $a + a \star m$ is lokálisan korlátos. A következőkben azt fogjuk ellenőrizni, hogy $a + a \star m$ megoldás. Ez következik a konvolúció azonosságából, ugyanis

$$a + (a + a \star m) \star G = a + a \star G + a \star \left(\sum_{n=1}^{\infty} G^{\star n} \right) \star G = a + a \star \left(G + \sum_{n=2}^{\infty} G^{\star n} \right) = a + a \star m.$$

Végül azt mutatjuk meg, hogy a megoldás egyértelmű. Tegyük fel, hogy A_2 szintén lokálisan korlátos megoldása az egyenletnek, és legyen $B = A - A_2$. Felhasználva, hogy A és A_2 is megoldás, kapjuk, hogy

$$B = A - A_2 = (a + A \star G) - (a + A_2 \star G) = (A - A_2) \star G = B \star G,$$

Ebből iterációval következik, hogy $B = B \star G^{\star n}$ minden $n \geq 1$ egészre. Legyen $t \geq 0$ rögzített! A $\sum_{n=1}^{\infty} G^{\star n}(t) = m(t)$ sor pontonként konvergencia, ezért $G^{\star n}(t) \rightarrow 0$, amint $n \rightarrow \infty$. Mivel a B függvény szintén lokálisan korlátos, következik, hogy $n \rightarrow \infty$ esetén

$$|B(t)| = \left| \int_{[0,t]} B(t-x) dG^{\star n}(x) \right| \leq V_{[0,t]}(G^{\star n}) \sup_{0 \leq x \leq t} |B(x)| = G^{\star n}(t) \sup_{0 \leq x \leq t} |B(x)| \rightarrow 0.$$

Tehát $0 = B(t) = A(t) - A_2(t)$ minden $t \geq 0$ pontban. Mivel a negatív számok halmazán mindkét függvény eltűnik, kapjuk, hogy $A_2 = A$. \square

6.3. Példa. Legyen $a = G$, tehát tekintsük az $A = G + A \star G$ felújítási egyenletet! A most bizonyított tétel szerint ennek lokálisan korlátos megoldása a következő függvény:

$$A = G + G \star m = G + m \star G = G + \left(\sum_{n=1}^{\infty} G^{\star n} \right) \star G = G + \sum_{n=2}^{\infty} G^{\star n} = m.$$

Ez az eredmény nem meglepő, hiszen a fejezet elején már láttuk, hogy m megoldása az egyenletnek, és az előző tétel szerint ő az egyetlen lokálisan korlátos megoldás. Éppen az lett volna a kellemetlen, ha találunk egy másik lokálisan korlátos megoldást is.

Vegyük észre, hogy a felújítási egyenlet átrendezésével

$$G(t) = m(t) - \int_{[0,t]} G(t-x) dm(t) = (m - G \star m)(t), \quad t \geq 0.$$

6.4. Tétel. *A felújítási folyamatok körében a G eloszlásfüggvény és az m felújítási függvény kölcsönösen meghatározza egymást.*

Bizonyítás. Mivel $m = \sum_{n=1}^{\infty} G^{\star n}$, ezért a G eloszlásfüggvény meghatározza az m felújítási függvényt. A továbbiakban belátjuk, hogy a felújítási függvény is meghatározza az eloszlásfüggvényt.

Tegyük fel, hogy létezik olyan H eloszlásfüggvény, hogy a hozzá kapcsolódó felújítási folyamat felújítási függvénye szintén az m függvény! A korábbi eredmények szerint a pozitív félegyenesen teljesülnek az alábbi egyenlőségek:

$$G = m - G \star m \quad \text{és} \quad m = \sum_{n=1}^{\infty} H^{\star n}.$$

Ezekből következik, hogy

$$\begin{aligned} G \star H &= (m - G \star m) \star H = m \star H - G \star m \star H = m \star H - G \star \sum_{n=2}^{\infty} H^{\star n} \\ &= H \star m - G \star (m - H) = (H - G) \star m + G \star H. \end{aligned}$$

Tehát $(H - G) \star m = 0$ a nemnegatív számok halmazán. Innen azonnal jön, hogy

$$H - G = (m - H \star m) - (m - G \star m) = -(H - G) \star m \equiv 0$$

a pozitív félegyenesen. Tehát $H = G$. □

Térjünk vissza az általános felújítási egyenlethez. A következőkben azt fogjuk megvizsgálni, hogy a felújítási egyenlet megoldása hogyan viselkedik aszimptotikusan.

6.5. Definíció. Azt mondjuk, hogy az X véletlen változó **aritmetikus eloszlású**, ha létezik olyan $\delta > 0$, hogy az X változó egy valószínűséggel a $\{k\delta : k \in \mathbb{Z}\}$ halmazba esik.

6.6. Példa. Az egész értékű véletlen változók aritmetikus eloszlásúak. A folytonos változók nem azok, hiszen az értékkészletük nem megszámlálható.

6.7. Tétel. *Tegyük fel, hogy az X véletlen változó nem aritmetikus eloszlású és az $a(x)$, $x \geq 0$, függvényre teljesülnek az alábbi feltevések:*

- (i) *lokálisan korlátos a pozitív félegyenesen;*

(ii) felírható a pozitív félegyenesen impropriusan integrálható és monoton függvények véges összegeként!

Ekkor a felújítási egyenlet egyértelmű lokálisan korlátos megoldására teljesül a következő konvergencia:

$$A(t) \rightarrow \frac{1}{E(X)} \int_0^\infty a(x) dx \in \mathbb{R}, \quad t \rightarrow \infty.$$

Bizonyítás. Hosszú és nagyon unalmas. Nagyrészt analízis, kevés sztochasztika. \square

6.8. Példa. Legyen $a=G$, tehát tekintsük az $A=G+A \star G$ felújítási egyenletet! Ennek az $A=m$ függvény az egyetlen lokálisan korlátos megoldása. Mit mondhatunk erről a megoldásról a most bizonyított tétel segítségével? Semmit, ugyanis most a nem integrálható. Legyen ugyanis $x_0 > 0$ olyan érték, melyre $a(x_0) = G(x_0) > 0$. Ekkor

$$\int_0^\infty a(x) dx \geq \int_{x_0}^\infty a(x_0) dx = \infty.$$

Ekkor viszont az a függvény nem írható fel integrálható függvények véges összegeként sem. Ez az eredmény nem meglepő, hiszen a monoton konvergenciatétel szerint a felújítási függvénynek nem is véges a határértéke:

$$\lim_{t \rightarrow \infty} m(t) = \lim_{t \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^{\infty} G^{*n}(t) = \sum_{n=1}^{\infty} \lim_{t \rightarrow \infty} G^{*n}(t) = \sum_{n=1}^{\infty} 1 = \infty.$$

7. Vissza a felújítási díjfolyamatokhoz

Tekintsünk (X_n, C_n) , $n = 1, 2, \dots$, független és azonos eloszlású vektorváltozókat! Legyenek az X_1, X_2, \dots változók nemnegatív értékűek, és jelölje G a közös eloszlásfüggvényüket! Jelölje továbbá $(N_t)_{t \geq 0}$ az X_1, X_2, \dots változók által meghatározott felújítási folyamatot, és tekintsük a kapcsolatos felújítási díjfolyamatot:

$$S_t = \sum_{n=1}^{N_t} C_n = C_1 + \dots + C_{N_t}, \quad t \geq 0.$$

A 3.9. Tételben bebizonyítottuk, hogy ha $P(X = 0) < 1$ és $E(|C|) < \infty$, akkor

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{S_t}{t} = \frac{E(C)}{E(X)} \quad \text{m.b.}$$

Ugyanitt azt az állítást is megfogalmaztuk, hogy

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{E(S_t)}{t} = \frac{E(C)}{E(X)}. \quad (8)$$

Viszont ezt a második konvergenciát a szükséges eszközök hiányában nem bizonyítottuk be. A továbbiakban ezt fogjuk majd bepótolni.

Vezessük be az $A(t) = E(S_t)$, $t \geq 0$, függvényt. Először azt fogjuk megmutatni, hogy az A függvény jól definiált és lokálisan korlátos. Rögzítsünk egy tetszőleges $t \geq 0$ időpontot! Korábban már megmutattuk, hogy az $N_t + 1$ véletlen változó megállási idő az X_1, X_2, \dots sorozatra nézve. Ebből következik, hogy megállási idő az $(X_1, C_1), (X_2, C_2), \dots$ változókra nézve is, hiszen tetszőleges n pozitív egész esetén

$$\{N_t + 1 = n\} \in \sigma(X_1, \dots, X_n) \subseteq \sigma(X_1, C_1, \dots, X_n, C_n).$$

Ekkor a $h(x, c) = |c|$ függvény alkalmazásával a 2.2. Állításból következik, hogy

$$\begin{aligned} |A(t)| &\leq E(|C_1| + \dots + |C_{N_t}|) \leq E(|C_1| + \dots + |C_{N_t}| + |C_{N_t+1}|) \\ &= E(N_t + 1)E(|C|) = (m(t) + 1)E(|C|). \end{aligned}$$

A fenti formula jobb oldala véges és lokálisan korlátos, ezért ezekkel a tulajdonságokkal az A függvény is rendelkezik.

A következő lépésben felírunk egy felújítási egyenletet az A függvényre. Az előző fejezet elején bemutatott módszert fogjuk majd alkalmazni. Jelölje $(S'_t)_{t \geq 0}$ az (X_n, C_n) , $n \geq 2$, vektorok által definiált felújítási díjfolyamatot. Ez a folyamat független az X_1 változótól, ezért

$$E[S_t | X_1 = x] = \begin{cases} E[C_1 + S'_{t-x} | X_1 = x] = E[C_1 | X_1 = x] + E[S'_{t-x}], & t \geq x, \\ E[0 | X_1 = x] = 0, & t < x. \end{cases}$$

Jegyezzük meg továbbá, hogy $(S_t)_{t \geq 0}$ és $(S'_t)_{t \geq 0}$ azonos eloszlású folyamatok, amiből következik, hogy $E[S'_{t-x}] = A(t-x)$. Ekkor a teljes várható érték tételéből jön, hogy

$$\begin{aligned} A(t) = E[S_t] &= \int_{[0, \infty)} E[S_t | X_1 = x] dG(x) \\ &= \int_{[0, t]} E[C_1 | X_1 = x] dG(x) + \int_{[0, t]} A(t-x) dG(x). \end{aligned}$$

Tehát A egy lokálisan korlátos függvény és megoldása a most felírt felújítási egyenletnek. Jelölje $a(t)$ az első tagot az egyenlet jobb oldalán! A 6.2. Tételt szeretnénk alkalmazni, de ehhez először meg kell mutatnunk, hogy a lokálisan korlátos függvény. A feltételes várható érték definíciójából következik, hogy

$$\begin{aligned} a(t) &= \int_{[0, t]} E[C_1 | X_1 = x] dG(x) = \int_{[0, \infty)} E[C_1 | X_1 = x] \mathbb{1}_{\{x \leq t\}} dG(x) \\ &= E[E[C_1 | X_1] \mathbb{1}_{\{X_1 \leq t\}}] = E[C_1 \mathbb{1}_{\{X_1 \leq t\}}]. \end{aligned}$$

Ekkor

$$|a(t)| \leq E[|C_1| \mathbb{1}_{\{X_1 \leq t\}}] \leq E[|C|].$$

Tehát az a függvény korlátos, amiből következik, hogy lokálisan is korlátos. Továbbá a majoráns konvergenciatételből azt is kapjuk, hogy

$$\lim_{t \rightarrow \infty} a(t) = E\left[\lim_{t \rightarrow \infty} C_1 \mathbb{1}_{\{X_1 \leq t\}}\right] = E[C_1].$$

Jelölje $m(t) = E(N_t)$, $t \geq 0$, a felújítási függvényt! A fenti eredmények és a 6.2. Tétel alkalmazásával

$$A(t) = a(t) + \int_{[0,t]} a(t-x) dm(x), \quad t \geq 0.$$

Sajnos ilyen általános feltételek mellett az A függvényre nem tudunk explicit formulát adni. A cél a (8) konvergencia bizonyítása. Az előző egyenletből a következőt kapjuk:

$$\left| \frac{A(t)}{t} - \frac{E(C)}{E(X)} \right| \leq \frac{|a(t)|}{t} + \frac{1}{t} \int_{[0,t]} |a(t-x) - E(C)| dm(x) + \left| \frac{1}{t} \int_{[0,t]} E(C) dm(x) - \frac{E(C)}{E(X)} \right| \quad (9)$$

Most az a függvény korlátos, ezért $|a(t)|/t \rightarrow 0$, amint $t \rightarrow \infty$. Az elemi felújítási tétel (3.6. Tétel (ii) pontja) alkalmazásával

$$\frac{1}{t} \int_{[0,t]} E(C) dm(x) = \frac{1}{t} E(C) [m(t) - 0] \rightarrow \frac{E(C)}{E(X)}, \quad t \rightarrow \infty.$$

Tehát a (9) egyenlőtlenség harmadik tagja szintén nullához konvergál. Már csak az maradt hátra, hogy a második tag konvergenciáját is megmutassuk. Rögzítsünk egy tetszőleges $\varepsilon > 0$ értéket! Az a függvény konvergens, ezért létezik olyan $T > 0$ szám, hogy

$$|a(t) - E(C)| \leq \varepsilon, \quad t \geq T.$$

Ekkor tetszőleges $t > T$ esetén

$$\begin{aligned} & \frac{1}{t} \int_{[0,t]} |a(t-x) - E(C)| dm(x) \\ &= \frac{1}{t} \int_{[0,t-T]} |a(t-x) - E(C)| dm(x) + \frac{1}{t} \int_{(t-T,t]} |a(t-x) - E(C)| dm(x) \\ &\leq \frac{1}{t} \varepsilon [m(t-T) - 0] + \frac{1}{t} \sup_{x \in (t-T,t]} |a(t-x) - E(C)| [m(t) - m(t-T)] \\ &\leq \varepsilon \frac{m(t-T)}{t} + \sup_{x \in \mathbb{R}} |a(x) - E(C)| \frac{m(t) - m(t-T)}{t}. \end{aligned}$$

Az elemi felújítási tétel ismételt alkalmazásával kapjuk, hogy $t \rightarrow \infty$ esetén

$$\frac{m(t-T)}{t} = \frac{m(t-T)}{t-T} \frac{t-T}{t} \rightarrow \frac{1}{E(X)} \quad \text{és} \quad \frac{m(t) - m(t-T)}{t} \rightarrow 0.$$

Tehát ha t elegendően nagy, akkor

$$\frac{1}{t} \int_{[0,t]} |a(t-x) - E(C)| dm(x) \leq \varepsilon \left[\frac{1}{E(X)} + \varepsilon \right] + \varepsilon \sup_{x \in \mathbb{R}} |a(x) - E(C)|.$$

Mivel az $\varepsilon > 0$ érték tetszőleges volt, ezzel bebizonyítottuk, hogy $t \rightarrow \infty$ esetén a (9) formula jobb oldalán a középső tag is nullához konvergál. Ez pedig azt jelenti, hogy

$$\left| \frac{E(S_t)}{t} - \frac{E(C)}{E(X)} \right| = \left| \frac{A(t)}{t} - \frac{E(C)}{E(X)} \right| \rightarrow 0.$$

8. Véletlen változók momentumai

Legyen X tetszőleges véletlen változó, legyen G az eloszlásfüggvénye, és tekintsünk egy $\phi : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ mérhető függvényt! Ekkor

$$E\phi(X) = \int_{\mathbb{R}} \phi(x) dG(x).$$

A következő tételben azt vizsgáljuk meg, hogy ez a Lebesgue–Stieltjes-integrál hogyan írható át egy Riemann-integrálba.

8.1. Tétel. *Legyen X nemnegatív értékű véletlen változó G eloszlásfüggvénnyel, továbbá tekintsünk egy $\phi : [0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$ monoton és abszolút folytonos függvényt. Ekkor*

$$E\phi(X) = \phi(0) + \int_0^{\infty} \phi'(x)[1 - G(x)] dx,$$

amit úgy értünk, hogy ha a kifejezés valamely oldala véges, akkor a másik oldal is véges, és a két oldal egyenlő. Továbbá ha $E\phi(X)$ véges, akkor

$$\lim_{x \rightarrow \infty} \phi'(x)P(X > x) = \lim_{x \rightarrow \infty} \phi'(x)[1 - G(x)] = 0.$$

Bizonyítás. A ϕ függvény abszolút folytonosságából következik, hogy majdnem mindenhol deriválható, és

$$\phi(y) = \phi(0) + \int_0^y \phi'(x) dx, \quad y \geq 0.$$

Jegyezzük meg továbbá, hogy

$$\int_{\Omega} \mathbb{1}_{\{x < X\}} dP = E(\mathbb{1}_{\{x < X\}}) = P(x < X) = 1 - G(x), \quad x \geq 0.$$

Ekkor a Fubini-tétel alkalmazásával

$$\begin{aligned} E\phi(X) &= \int_{\Omega} \phi(X) dP = \int_{\Omega} \left[\phi(0) + \int_0^X \phi'(x) dx \right] dP \\ &= \phi(0) + \int_{\Omega} \int_0^{\infty} \mathbb{1}_{\{x < X\}} \phi'(x) dx dP = \phi(0) + \int_0^{\infty} \phi'(x) \int_{\Omega} \mathbb{1}_{\{x < X\}} dP dx \\ &= \phi(0) + \int_0^{\infty} \phi'(x)[1 - G(x)] dx. \end{aligned}$$

Vegyük észre, hogy a Fubini-tétel alkalmazásánál szükség volt arra, hogy ϕ monoton függvény legyen, ugyanis ez garantálja azt, hogy ϕ' nem vált előjelet a pozitív félegyenesen. Ezzel az első állítást bebizonyítottuk. A második állítás azonnal következik abból az analízisbeli tényből, hogy egy függvény improprius integrálja csak akkor lehet véges, ha a függvénynek létezik és nulla a határértéke a végtelenben. \square

8.2. Következmény. *Legyen X nemnegatív értékű változó G eloszlásfüggvénnyel!*

(i) Az X változó $\alpha > 0$ rendű momentumára

$$EX^\alpha = \alpha \int_0^\infty x^{\alpha-1} [1 - G(x)] dx.$$

Továbbá, ha az α rendű momentum véges, akkor

$$\lim_{x \rightarrow \infty} x^{\alpha-1} P(X > x) = \lim_{x \rightarrow \infty} x^{\alpha-1} [1 - G(x)] \rightarrow 0.$$

Tehát az α rendű momentum létezésének egy szükséges feltétele, hogy a $P(X > x)$ farokvalószínűségek legalább polinomiális rendben csengjenek le a végtelenben.

(ii) Az X változó momentumgeneráló függvénye egy tetszőleges $r \in \mathbb{R}$ pontban

$$M_X(r) = E(e^{rX}) = 1 + r \int_0^\infty e^{rx} [1 - G(x)] dx.$$

Továbbá, ha a momentumgeneráló függvény létezik valamely $r > 0$ pontban, akkor

$$\lim_{x \rightarrow \infty} e^{rx} P(X > x) = \lim_{x \rightarrow \infty} e^{rx} [1 - G(x)] \rightarrow 0.$$

Tehát annak, hogy a momentumgeneráló függvény létezzon egy $r > 0$ pontban, szükséges feltétele az, hogy a farokvalószínűségek legalább exponenciális rendben csengjenek le a végtelenben.

9. A Feller-paradoxon

Legyenek $X_1, X_2, \dots \geq 0$ független és azonos eloszlású véletlen változók közös G eloszlásfüggvénnyel, és tegyük fel, hogy $P(X=0) < 1$ és $E(X) < \infty$. Jelölje $(N_t)_{t \geq 0}$ a kapcsolatos felújítási folyamatot, és legyen

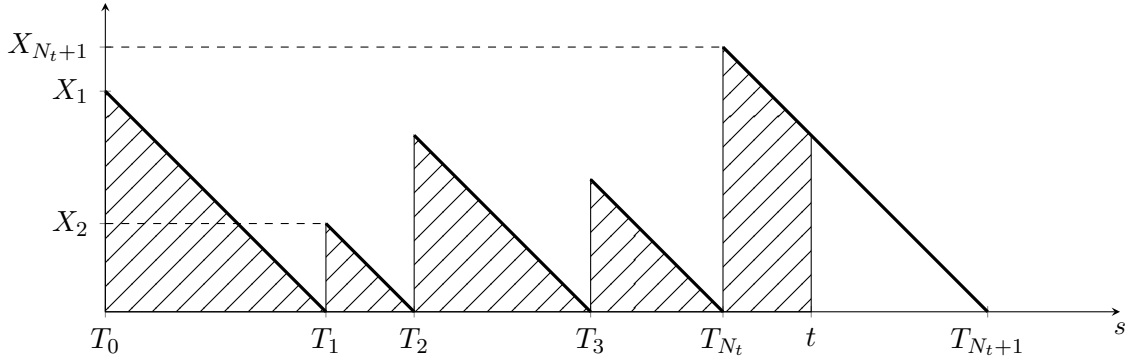
$$T_n = X_1 + \dots + X_n, \quad n = 0, 1, \dots$$

Egy rögzített $t \geq 0$ időponttal bezárólag a legutolsó felújítás időpontja $T_{N_t} \leq t$, a következő felújítás pedig a $T_{N_t+1} > t$ időpontban fog majd történni. Felújításelméletben fontos a következő mennyiségek vizsgálata:

- a rendszer kora (age): $t - T_{N_t}$;
- hátralevő élettartam, reziduális idő (residual time): $R_t = T_{N_t+1} - t$;
- teljes élettartam (total life): $T_{N_t+1} - T_{N_t} = X_{N_t+1}$.

A továbbiakban az $(R_t)_{t \geq 0}$ sztochasztikus folyamatot foglalkozunk. Főleg a folyamat aszimptotikus viselkedésére leszünk kíváncsiak, amint $t \rightarrow \infty$. Maga az $(R_t)_{t \geq 0}$ folyamat nem konvergens, ezért a hosszú távú viselkedést más módon fogjuk értelmezni. Egyrészt megvizsgáljuk a hosszú távú átlagot: $\frac{1}{t} \int_0^t R_s ds$, másrészt a várható értéket: $E(R_t)$. Az ember azt várná, hogy ezek a mennyiségek nagy t esetén az $E(X)/2$ értékhez vannak közel. Ki fog derülni, hogy ez jellemzően nem igaz. Ezt a meglepő eredményt **Feller-paradoxon** vagy **inspection paradox** néven szokták említeni.

Először az $\frac{1}{t} \int_0^t R_s ds$ integrálközépet vizsgáljuk meg.



Legyen C_n az ábrán az n -edik háromszög területe, tehát

$$C_n = \int_{T_{n-1}}^{T_n} R_s ds = \frac{X_n^2}{2}, \quad n = 1, 2, \dots$$

Ekkor teljesülnek a következő egyenlőtlenségek:

$$C_1 + \dots + C_{N_t} \leq \int_0^t R_s ds \leq C_1 + \dots + C_{N_{t+1}}. \quad (10)$$

Jegyezzük meg, hogy a C_1, C_2, \dots változók függetlenek és azonos eloszlásúak. Ekkor a 3.6. Tétel (i) pontjából és a nagy számok erős törvényéből következik, hogy $t \rightarrow \infty$ esetén

$$\frac{C_1 + \dots + C_{N_t}}{t} = \frac{N_t}{t} \frac{C_1 + \dots + C_{N_t}}{N_t} \rightarrow \frac{1}{E(X)} E(C) = \frac{E(X^2)}{2E(X)}, \quad \text{m.b.}$$

Ugyanígy módon kapjuk azt is, hogy

$$\frac{C_1 + \dots + C_{N_{t+1}}}{t} = \frac{N_t + 1}{t} \frac{C_1 + \dots + C_{N_{t+1}}}{N_t + 1} \rightarrow \frac{1}{E(X)} E(C) = \frac{E(X^2)}{2E(X)}, \quad \text{m.b.}$$

Ekkor a (10) formulából a rendőr elv alkalmazásával következik, hogy

$$\frac{1}{t} \int_0^t R_s ds \rightarrow \frac{E(X^2)}{2E(X)}, \quad \text{m.b.}$$

Jegyezzük meg, hogy ha az X változó nem degenerált, tehát nem konstans, akkor

$$\frac{E(X^2)}{2E(X)} > \frac{(E(X))^2}{2E(X)} = \frac{E(X)}{2}.$$

Ez a Feller-paradoxon.

9.1. Állítás. Ha $P(X = 0) < 1$ és $E(X^2) < \infty$, akkor

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{1}{t} \int_0^t R_s ds = \frac{E(X^2)}{2E(X)}, \quad \text{m.b.}$$

A továbbiakban az $A(t) = E(R_t)$, $t \geq 0$, várható érték függvényt fogjuk majd vizsgálni. A reziduális idők esete abból a szempontból speciális, hogy nagyon egyszerűen felírható egy explicit formula a várható érték függvényre. Rögzített t esetén az $N = N_t + 1$ változó megállási idő az X_1, X_2, \dots sorozatra nézve. Ekkor a Wald-azonosság értelmében

$$E(T_{N_t+1}) = E(X_1 + \dots + X_{N_t+1}) = E(N_t + 1)E(X) = (m(t) + 1)E(X). \quad (11)$$

Ebből viszont azonnal jön, hogy

$$A(t) = E(R_t) = E(T_{N_t+1}) - t = (m(t) + 1)E(X) - t, \quad t \geq 0. \quad (12)$$

Szeretnénk meghatározni $A(t)$ határértékét, amint $t \rightarrow \infty$. Átrendezés után a 3.6. Tétel (ii) pontjának alkalmazásával:

$$A(t) = \left[\frac{m(t)}{t} - \frac{1}{E(X)} \right] tE(X) + E(X) \rightarrow 0 \cdot \infty \cdot E(X) + E(X) = ?$$

Tehát a határértéket ilyen módon nem tudjuk megadni. A probléma az, hogy nem ismerjük az elemi felújítási tételben a konvergencia sebességét.

A továbbiakban a felírunk majd egy felújítási egyenletet az A függvényre, és ennek segítségével vizsgáljuk a függvény tulajdonságait. Ehhez fontos azt tudnunk, hogy az A függvény lokálisan korlátos. A lokális korlátosság problémája mindig előkerül a felújítási egyenlet alkalmazásánál, ezért most adunk néhány ötletet, hogyan is lehet ezt bizonyítani.

- Várható érték: $E(R_t)$, $t \geq 0$. A (11) formulából következik, hogy

$$0 \leq E(R_t) \leq E(T_{N_t+1}) = (m(t) + 1)E(X).$$

A jobb oldalon szereplő függvény monoton, ezért lokálisan korlátos. Ebből következik, hogy az $E(R_t)$, $t \geq 0$, függvény is lokálisan korlátos.

- Második momentum: $E(R_t^2)$, $t \geq 0$. Adott t esetén az $N = N_t + 1$ változó az X_1^2, X_2^2, \dots sorozatra nézve is megállási idő. Ismét csak a Wald-azonosságot alkalmazva:

$$E(X_1^2 + \dots + X_{N_t+1}^2) = E(N_t + 1)E(X^2) = (m(t) + 1)E(X^2). \quad (13)$$

Ez azt jelenti, hogy $E(X^2) < \infty$ esetén a második momentum is lokálisan korlátos:

$$0 \leq E(R_t^2) \leq E(X_{N_t+1}^2) \leq E(X_1^2 + \dots + X_{N_t+1}^2) = (m(t) + 1)E(X^2).$$

- Eloszlás: $P(R_t \leq y)$ vagy $P(R_t > y)$, $t \geq 0$, ahol $y \in \mathbb{R}$ rögzített. Ezek korlátos függvények, tehát lokálisan is korlátosak.

Vezessük be az $N'_t = N_{X_1+t} - 1$, $t \geq 0$, folyamatot! Korábban már meg gondoltuk, hogy ez a folyamat az X_2, X_3, \dots változók által definiált felújítási folyamat, amiből két dolog következik. Egyrészt az $(N'_t)_{t \geq 0}$ folyamat független az X_1 változótól. Másrészt az $(N'_t)_{t \geq 0}$ folyamat azonos eloszlású az $(N_t)_{t \geq 0}$ felújítási folyamattal, amiből következik, hogy az

R_t véletlen változó azonos eloszlású az $(N'_t)_{t \geq 0}$ folyamatra analóg módon bevezetett R'_t hátralevő élettartammal. Ekkor viszont $E(R'_t) = A(t)$, $t \geq 0$.

Tetszőlegesen rögzített $x, t \geq 0$ időpontok esetén:

$$E[R_t | X_1 = x] = \begin{cases} E[x - t | X_1 = x] = x - t, & x > t, \\ E[R'_{t-x} | X_1 = x] = E(R'_{t-x}) = A(t-x), & x \leq t. \end{cases}$$

Alkalmazzuk a teljes várható érték tételét:

$$\begin{aligned} A(t) &= E(R_t) = \int_{[0, \infty)} E[R_t | X_1 = x] dG(x) \\ &= \int_{(t, \infty)} (x - t) dG(x) + \int_{[0, t]} A(t - x) dG(x), \quad t \geq 0. \end{aligned}$$

Ezek szerint az A függvény megoldása az $A = a + A \star G$ felújítási egyenletnek, ahol

$$a(t) = \int_{(t, \infty)} (x - t) dG(x), \quad t \geq 0.$$

Ahhoz, hogy alkalmazni tudjuk a felújítási egyenlet megoldására vonatkozó tételeket, jobban meg kell vizsgálnunk az a függvényt.

Vezessük be a $\phi_t(x) = \mathbb{1}_{\{x > t\}}(x - t)$ függvényt, ahol $x, t \geq 0$. Ekkor

$$a(t) = \int_0^\infty \phi_t(x) dG(x) = E\phi_t(X).$$

Mi mindent mondhatunk el az a függvényről?

- Korlátos: $\phi_t(X) \leq X$ m.b., ezért $a(t) \leq E(X)$.
- Monoton csökkenő: tetszőleges $0 \leq s \leq t$ esetén $\phi_s(X) \geq \phi_t(X)$ m.b, ezért $a(s) \geq a(t)$.
- A ϕ_t függvény abszolút folytonos, és a deriváltja $\phi'_t(x) = \mathbb{1}_{\{x > t\}}$. Ekkor a 8.1. Tételből:

$$a(t) = \phi_t(0) + \int_0^\infty \phi'_t(x) [1 - G(x)] dx = 0 + \int_t^\infty [1 - G(x)] dx, \quad t \geq 0.$$

Ebből a Fubini-tétel és a 8.2. Következmény alkalmazásával

$$\begin{aligned} \int_0^\infty a(t) dt &= \int_0^\infty \int_t^\infty [1 - G(x)] dx dt = \int_0^\infty \int_0^x [1 - G(x)] dt dx \\ &= \int_0^\infty x [1 - G(x)] dx = \frac{E(X^2)}{2}. \end{aligned}$$

Tehát ha $E(X^2) < \infty$, akkor a integrálható a pozitív félegyenesen.

Korábban megmutattuk, hogy az $A(t) = E(R_t)$ függvény lokálisan korlátos. Ebből következik, hogy ő a felújítási egyenlet egyértelmű lokálisan korlátos megoldása, tehát

$$A(t) = a(t) + \int_{[0,t]} a(t-x) dm(x), \quad t \geq 0. \quad (14)$$

(Valaki le tudja vezetni, hogy ez azonos a (12) formulában szereplő eredménnyel?) Ha ezen túl azt is tudjuk, hogy az X változó nem aritmetikus eloszlású, akkor a felújítási egyenlet megoldásának aszimptotikus viselkedésére vonatkozó tételünk (6.7. Tétel) szerint

$$A(t) \rightarrow \frac{1}{E(X)} \int_0^\infty a(x) dx = \frac{E(X^2)}{2E(X)}, \quad t \rightarrow \infty.$$

A kapott eredményt a következő állításban mondjuk ki.

9.2. Állítás. *Ha $P(X = 0) < 1$, $E(X^2) < \infty$ és X nem aritmetikus eloszlású, akkor*

$$\lim_{t \rightarrow \infty} E(R_t) = \frac{E(X^2)}{2E(X)}.$$

9.3. Példa. Tegyük fel, hogy az X_1, X_2, \dots változók exponenciális eloszlást követnek $\lambda > 0$ paraméterrel! Most $E(X) = 1/\lambda$ és $m(t) = \lambda t$, ezért

$$E(R_t) = (m(t) + 1)E(X) - t = (\lambda t + 1)\frac{1}{\lambda} - t = \frac{1}{\lambda} = E(X).$$

Ez az eredmény nem meglepő, gondoljunk a 4.1. Állításra! Az $A(t) = E(R_t)$, $t \geq 0$, függvényt a felújítási egyenletből is megkaphatjuk. Most a G eloszlásfüggvény abszolút folytonos, ezért

$$a(t) = \int_t^\infty (x-t)G'(x) dx = \int_t^\infty (x-t)\lambda e^{-\lambda x} dx = \frac{e^{-\lambda t}}{\lambda}.$$

Most az m függvény deriváltja $m'(x) = \lambda$. Ekkor a (14) formulából következik, hogy

$$A(t) = a(t) + \int_{[0,t]} a(t-x) dm(x) = \frac{e^{-\lambda t}}{\lambda} + \int_0^t \frac{e^{-\lambda(x-t)}}{\lambda} m'(x) dx = \frac{e^{-\lambda t}}{\lambda} + \frac{1 - e^{-\lambda t}}{\lambda} = \frac{1}{\lambda}.$$

Természetesen ez azt jelenti, hogy $t \rightarrow \infty$ esetén $E(R_t) \rightarrow 1/\lambda$. Ezt a konvergenciát a 9.2. Állításból is megkaphatjuk, hiszen exponenciális eloszlás esetén $E(X) = 1/\lambda$ és $E(X^2) = 2/\lambda^2$.

10. Rizikófolyamatok

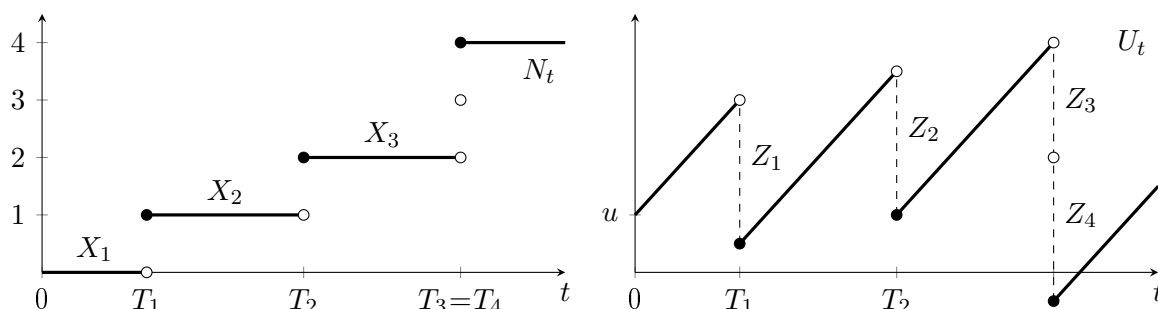
A továbbiakban egy biztosítótársaságot fogunk modellezni, és arra keressük a választ, hogy a biztosító mekkora valószínűséggel megy csődbe az idők folyamán. A modellben az alábbi jelöléseket fogjuk majd használni.

- Az egymást követő káresemények között eltelt idők: $X_1, X_2, \dots \geq 0$ független és azonos eloszlású véletlen változók, és $P(X = 0) < 1$.

- **Kárszámfolyamat:** az X_1, X_2, \dots sorozat által meghatározott $(N_t)_{t \geq 0}$ felújítási folyamat. Tehát N_t a káresemények száma a $t \geq 0$ időponttal bezárólag.
- **Kárértékek:** $Z_1, Z_2, \dots \geq 0$ független és azonos eloszlású véletlen változók, melyek függetlenek a kárszámfolyamattól. Feltesszük, hogy $P(Z = 0) < 1$. Jelölje F a kárértékek közös eloszlásfüggvényét, és legyen $\mu = E(Z) \in (0, \infty]$.
- **Kárértékfolyamat, kárfolyamat:** $S_t = Z_1 + \dots + Z_{N_t}$, a biztosító teljes kifizetése a $t \geq 0$ időponttal bezárólag. Ez egy felújítási díjfolyamat.
- A biztosító díjbevétele $[0, t]$ intervallumon: P_t .
- A biztosító tőkéje a $t = 0$ időpontban: $u \geq 0$.
- **Rizikófolyamat:** $U_t = u + P_t - S_t$, a biztosító pénze a $t \geq 0$ időpontban.

10.1. Definíció. Az $(U_t)_{t \geq 0}$ sztochasztikus folyamat **klasszikus rizikófolyamat**, ha a fentiekén túl teljesül az alábbi két tulajdonság is:

- az $(N_t)_{t \geq 0}$ felújítási folyamat Poisson-folyamat valamilyen $\lambda > 0$ intenzitással;
- és a díjbevétel $P_t = ct$ alakban írható fel valamilyen $c > 0$ konstans segítségével.



A klasszikus rizikófolyamatnak előnye, hogy matematikailag könnyen kezelhető. Ez annak a ténynek köszönhető, hogy a károk bekövetkezési időpontjait leíró folyamat egy Poisson-folyamat, ami felújítási folyamat és Markov-lánc egyszerre. A klasszikus eset hátránya, hogy nem minden esetben illeszkedik az empirikus adatokhoz. Például rögzített $t \geq 0$ esetén a Poisson-folyamat tulajdonságai szerint $E(N_t) = \lambda t = D^2(N_t)$. Viszont egyes biztosítástípusoknál kimutatható statisztikai eszközökkel, hogy a kárszám varianciája nem egyenlő a várható értékkel. További hátrány, hogy a modell nem veszi figyelembe szezonális ingadozásokat, a kárszámfolyamat intenzitása időtől és kárszámtól függetlenül állandó.

A kockázati folyamatok témakörében a biztosítási termék, és ezáltal a káreloszlás, a kárszámfolyamat és a díjbevétel rögzített. Egyetlen szabad változóval dolgozhatunk, az u kezdőtőke függvényében fogunk válaszolni különféle kérdésekre. A fő cél a következő függvény vizsgálata:

$$\Psi(u) = P(\exists t \geq 0 : U_t < 0) = P(\text{a biztosító } u \text{ kezdőtőkével indulva valaha csődbe megy}).$$

Látni fogjuk, hogy időnként inkább az alább függvénnyel érdemes dolgozni:

$$\begin{aligned}\Phi(u) &= 1 - \Psi(u) = P(\forall t \geq 0 : U_t \geq 0) \\ &= P(\text{a biztosító } u \text{ kezdőtőkével sosem megy csődbe}).\end{aligned}$$

10.2. Tétel. *Legyenek Y_1, Y_2, \dots független és azonos eloszlású változók $E(Y) \in [-\infty, +\infty]$ várható értékkel! Ekkor teljesülnek az alábbiak.*

- (i) *Ha $E(Y) > 0$, akkor $\lim_{n \rightarrow \infty} (Y_1 + \dots + Y_n) = +\infty$ m.b.*
- (ii) *Ha $E(Y) < 0$, akkor $\lim_{n \rightarrow \infty} (Y_1 + \dots + Y_n) = -\infty$ m.b.*
- (iii) *Ha $E(Y) = 0$ és $P(Y = 0) < 1$, akkor*

$$\liminf_{n \rightarrow \infty} (Y_1 + \dots + Y_n) = -\infty \quad \text{és} \quad \limsup_{n \rightarrow \infty} (Y_1 + \dots + Y_n) = +\infty \quad \text{m.b.}$$

Bizonyítás. Az (i) és a (ii) pont a nagy számok Kolmogorov-féle erős törvényének egy egyszerű következménye. A (iii) pont véges szórás esetén az iterált logaritmus tételből következik, az általános eset bizonyítása nehezebb. \square

10.3. Állítás. *Ha $E(X) < \infty$ és $P_t = ct$, $t \geq 0$, akkor teljesülnek az alábbiak.*

- (i) *Ha $c < E(Z)/E(X)$, akkor $\Phi(u) = 0$ minden $u \geq 0$ esetén.*
- (ii) *Ha $c = E(Z)/E(X)$, akkor tetszőleges $u \geq 0$ esetén*

$$\Phi(u) = \begin{cases} 0, & \text{ha } P(Z = cX) < 1, \\ 1, & \text{ha } P(Z = cX) = 1. \end{cases}$$

- (iii) *Ha $c > E(Z)/E(X)$, akkor $\lim_{u \rightarrow \infty} \Phi(u) = 1$.*

Következmény: tetszőleges $\varepsilon > 0$ esetén létezik $u > 0$, hogy $\Phi(u) > 1 - \varepsilon$.

- (iv) *A Ψ függvény monoton csökkenő, a Φ függvény monoton növekvő, és mindkettő càdlàg a pozitív félegyenesen.*

Megjegyzések:

- Most az egységnyi időintervallumra jutó díjbevétel $P_t/t = c$, míg a 3.9. Tétel szerint az egységnyi időintervallumra jutó átlagos kifizetés

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{S_t}{t} = \frac{E(Z)}{E(X)} \quad \text{m.b.}$$

A 10.3. Állításban ezt a két értéket hasonlítjuk össze.

- Most X és Z független véletlen változók. Emiatt a $Z = cX$ egyenlőség csak akkor következhet be 1 valószínűséggel, ha X és Z is degenerált (konstans) változó. Ez az eset a gyakorlati alkalmazások szempontjából nem túl érdekes.
- A korábban már bevezetett jelölést használva $E(Z) = \mu$. Klasszikus rizikófolyamat esetén $E(X) = 1/\lambda$, ezért $E(Z)/E(X) = \lambda\mu$.

Bizonyítás. Vezessük be az $Y_n = Z_n - cX_n$, $n = 1, 2, \dots$, változókat! Ekkor Y_1, Y_2, \dots függetlenek és azonos eloszlásúak, továbbá a közös várható értékük

$$E(Y) = E(Z) - cE(X) \in (-\infty, +\infty].$$

Jegyezzük meg, hogy a biztosító csak olyan időpillanatban mehet csődbe, amikor káresemény történik! Az n -edik káresemény időpontjában a biztosító pénze:

$$u + c(X_1 + \dots + X_n) - (Z_1 + \dots + Z_n) = u - (Y_1 + \dots + Y_n).$$

Ez azt jelenti, hogy

$$\Phi(u) = P\left(u - \sup_{n \geq 1} (Y_1 + \dots + Y_n) \geq 0\right) = P\left(\sup_{n \geq 1} (Y_1 + \dots + Y_n) \leq u\right).$$

(i) Ha $c < E(Z)/E(X)$, akkor $E(Y) > 0$, tehát a 10.2. Tétel (ii) pontja szerint

$$\sup_{n \geq 1} (Y_1 + \dots + Y_n) = +\infty \quad \text{m.b.}$$

Ebből következik, hogy $\Phi(u) = 1$ tetszőleges $u \geq 0$ esetén.

(ii) Most $E(Y) = 0$. Ha $P(Z = cX) < 1$, akkor $P(Y = 0) < 1$. Ekkor $\Phi(u) = 0$, hiszen a 10.2. Tétel (iii) pontja szerint ismét csak

$$\sup_{n \geq 1} (Y_1 + \dots + Y_n) = +\infty \quad \text{m.b.}$$

Ha $P(Z = cX) = 1$, akkor $P(Y = 0) = 1$. Ebben az esetben

$$\sup_{n \geq 1} (Y_1 + \dots + Y_n) = 0 \quad \text{m.b.,}$$

tehát $\Phi(u) = 1$ minden $u \geq 0$ értékre.

(iii) Ha $c > E(Z)/E(X)$, akkor $E(Y) < 0$, vagyis a 10.2. Tétel (i) pontjával

$$\lim_{n \rightarrow \infty} (Y_1 + \dots + Y_n) = -\infty \quad \text{m.b.}$$

Vezessük be a következő véletlen változót:

$$M = \sup_{n \geq 1} (Y_1 + \dots + Y_n) \in (-\infty, +\infty) \quad \text{m.b.}$$

Ekkor $\Phi(u) = P(M \leq u)$, $u \geq 0$, tehát Φ éppen az M változó eloszlásfüggvénye a pozitív félegyenesen. Ebből következik az állítás.

(iv) Ha $c \leq E(Z)/E(X)$, akkor Φ és Ψ konstans függvények. Ebből minden tulajdonság következik. Ha $c > E(Z)/E(X)$, akkor Φ eloszlásfüggvény, tehát monoton növekvő és càdlàg. Emiatt $\Psi = 1 - \Phi$ monoton csökkenő és szintén càdlàg. \square

11. A Lundberg-egyenlőtlenség

11.1. Definíció. Egy tetszőleges ξ véletlen változó **momentumgeneráló függvénye** a következő függvény:

$$M_\xi(r) = E(e^{r\xi}) = \int_{\mathbb{R}} e^{rx} dF_\xi(x).$$

A függvény azon $r \in \mathbb{R}$ pontokban van definiálva, ahol a várható érték véges.

A továbbiakban az M_ξ függvény fontosabb tulajdonságait vizsgáljuk meg.

- Tetszőleges ξ véletlen változó esetén $M_\xi(0) = 1$.
- Ha $P(\xi = 0) = 1$, akkor $M_\xi(r) = 1$ minden r valós számra.
- Tegyük fel, hogy $P(\xi = 0) < 1$. Ha a momentumgeneráló függvény véges valamilyen $r_1 < r_2$ pontokban, akkor a függvény véges és szigorúan konvex az (r_1, r_2) intervallumon. Legyen ugyanis $r \in (r_1, r_2)$ tetszőleges! Ekkor létezik olyan $\alpha \in (0,1)$ érték, hogy $r = \alpha r_1 + (1 - \alpha)r_2$, és az exponenciális függvény szigorú konvexitása miatt

$$\begin{aligned} M_\xi(r) &= \int_{\mathbb{R}} e^{rx} dF_\xi(x) = e^{r \cdot 0} P(\xi = 0) + \int_{\mathbb{R} \setminus \{0\}} e^{rx} dF_\xi(x) \\ &< P(\xi = 0) + \int_{\mathbb{R} \setminus \{0\}} [\alpha e^{r_1 x} + (1 - \alpha)e^{r_2 x}] dF_\xi(x) \\ &= \alpha \left[e^{r_1 0} P(\xi = 0) + \int_{\mathbb{R} \setminus \{0\}} e^{r_1 x} dF_\xi(x) \right] + (1 - \alpha) \left[e^{r_2 0} P(\xi = 0) + \int_{\mathbb{R} \setminus \{0\}} e^{r_2 x} dF_\xi(x) \right] \\ &= \alpha \int_{\mathbb{R}} e^{r_1 x} dF_\xi(x) + (1 - \alpha) \int_{\mathbb{R}} e^{r_2 x} dF_\xi(x) = \alpha M_\xi(r_1) + (1 - \alpha) M_\xi(r_2). \end{aligned}$$

- Ha ξ nemnegatív értékű változó, akkor az M_ξ függvény létezik a $(-\infty, 0]$ intervallumon. Ha ezen túl $M_\xi(r)$ szintén véges valamilyen $r > 0$ számra, akkor az M_ξ függvény létezik a $(-\infty, r]$ intervallumon.

Az előző fejezet jelöléseit használva legyenek X és Z a káresemények közötti idők nagysága illetve a kárérték! Ezek nemnegatív értékű és független véletlen változók. Tegyük fel továbbá, hogy $P_t = ct$, $t \geq 0$, valamilyen $c > 0$ konstansra, és tekintsük az $Y = Z - cX$ változót! Vegyük észre, hogy tetszőleges $r > 0$ esetén

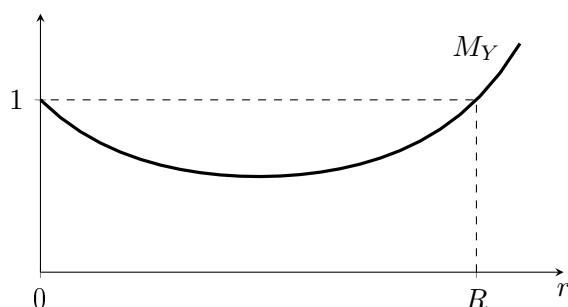
$$M_Y(r) = E(e^{rY}) = E(e^{r(Z-cX)}) = E(e^{rZ})E(e^{-crX}) = M_Z(r)M_X(-cr). \quad (15)$$

Most X nemnegatív értékű változó, ezért $M_X(-cr) < \infty$. Ez azt jelenti, hogy az M_Y függvény pontosan akkor létezik valamilyen $r > 0$ pontban, ha ott M_Z is véges. A 8.2. Következmény (ii) pontjában viszont láttuk, hogy egy nemnegatív értékű változó momentumgeneráló függvénye nem feltétlenül létezik a pozitív félegyenesen. Ahhoz, hogy $M_Z(r)$ véges legyen valamilyen $r > 0$ számra, szükséges, hogy az $1 - F_Z(x)$ valószínűség legalább exponenciális sebességgel tartson nullához, amint $x \rightarrow \infty$.

11.2. Definíció. Tegyük fel, hogy az $M_Y(r) = 1$ egyenletnek létezik és egyértelmű a megoldása a pozitív számok halmazán! Ekkor ezt az R megoldást **Lundberg-kitevőnek** nevezzük.

Felmerülhet a kérdés, hogy általában hány megoldása lehet az $M_Y(r) = 1$ egyenletnek. A fejezet elején megmutattuk, hogy $P(Y=0) < 1$ esetén az M_Y függvény szigorúan konvex. Ebből következik, hogy az $M_Y(r) = 1$ egyenletnek legfeljebb kettő megoldása lehet a valós számok halmazán. Az $r=0$ érték mindig megoldás, hiszen $M_Y(0) = 1$. Tehát a $P(Y=0) < 1$ esetben ha létezik pozitív megoldás, akkor az automatikusan egyértelmű is.

Ha $P(Y=0) = 1$, akkor $M_Y(r) = 1$ minden r valós számra, tehát az egyenletnek végtelen sok pozitív megoldása van. Ebben az esetben a Lundberg-kitevőt nem definiáljuk.



11.3. Tétel (Lundberg-egyenlőtlenség). Tegyük fel, hogy valamilyen $c > 0$ értékre $P_t = ct$, $t \geq 0$. Ha létezik az R Lundberg-kitevő, akkor $\Psi(u) \leq e^{-Ru}$ tetszőleges $u \geq 0$ esetén.

Bizonyítás. Jelölje $\Psi_n(u)$ annak a valószínűségét, hogy u kezdőtőkéről indulva a biztosító csődbe megy az első n káresemény során! Formálisan:

$$\Psi_n(u) = P\left(\max_{1 \leq k \leq n} (Y_1 + \dots + Y_k) > u\right).$$

A valószínűség folytonossági tulajdonsága miatt tetszőleges $u \geq 0$ esetén

$$\Psi_n(u) \rightarrow \Psi(u) = P\left(\sup_{k \geq 1} (Y_1 + \dots + Y_k) > u\right), \quad n \rightarrow \infty.$$

Tehát elegendő azt bebizonyítani, hogy $\Psi_n(u) \leq e^{-Ru}$ teljesül tetszőleges $u \geq 0$ és $n \geq 1$ esetén, hiszen ebből a rendőr-elv alkalmazásával már következik az állítás.

A $\Psi_n(u) \leq e^{-Ru}$ egyenlőtlenséget indukcióval fogjuk bizonyítani. A Markov-egyenlőtlenséget és a Lundberg-kitevő definícióját alkalmazva

$$\Psi_1(u) = P(Y_1 > u) = P(e^{RY_1} > e^{Ru}) \leq \frac{E(e^{RY_1})}{e^{Ru}} = \frac{M_{Y_1}(R)}{e^{Ru}} = \frac{1}{e^{Ru}} = e^{-Ru}.$$

Most tegyük fel, hogy $\Psi_n(u) \leq e^{-Ru}$ teljesül valamilyen $n \geq 1$ esetén! Ekkor

$$\Psi_{n+1}(u) = P\left(\max_{1 \leq k \leq n+1} (Y_1 + \dots + Y_k) > u\right) = P(Y_1 > u) + P\left(\max_{2 \leq k \leq n+1} (Y_1 + \dots + Y_k) > u, Y_1 \leq u\right).$$

Jelölje p_1 és p_2 a jobb oldalon szereplő két valószínűséget! A p_1 valószínűségre

$$p_1 = P(Y_1 > u) = \int_{(u, +\infty)} 1 dF_{Y_1}(x) \leq \int_{(u, +\infty)} e^{R(x-u)} dF_{Y_1}(x).$$

A teljes valószínűség tételéből és az Y_1, Y_2, \dots változók függetlenségéből kapjuk, hogy

$$\begin{aligned} p_2 &= \int_{\mathbb{R}} P\left(\max_{2 \leq k \leq n+1} (Y_2 + \dots + Y_k) > u - Y_1, Y_1 \leq u \mid Y_1 = x\right) dF_{Y_1}(x) \\ &= \int_{\mathbb{R}} P\left(\max_{2 \leq k \leq n+1} (Y_2 + \dots + Y_k) > u - x, x \leq u \mid Y_1 = x\right) dF_{Y_1}(x) \\ &= \int_{(-\infty, u]} P\left(\max_{2 \leq k \leq n+1} (Y_2 + \dots + Y_k) > u - x\right) dF_{Y_1}(x) \\ &= \int_{(-\infty, u]} P\left(\max_{1 \leq k \leq n} (Y_1 + \dots + Y_k) > u - x\right) dF_{Y_1}(x) \\ &= \int_{(-\infty, u]} \Psi_n(u - x) dF_{Y_1}(x) \leq \int_{(-\infty, u]} e^{-R(u-x)} dF_{Y_1}(x). \end{aligned}$$

A p_1 és a p_2 valószínűséget összeadva adódik, hogy

$$\begin{aligned} \Psi_{n+1}(u) &= p_1 + p_2 \leq \int_{\mathbb{R}} e^{-R(u-x)} dF_{Y_1}(x) = E(e^{-R(u-Y_1)}) \\ &= E(e^{RY_1})e^{-Ru} = M_{Y_1}(R)e^{-Ru} = 1 \cdot e^{-Ru} = e^{-Ru}. \end{aligned}$$

Az utolsó sorban ismét a Lundberg-kitevő definícióját alkalmaztuk. Ezzel az állítást bebizonyítottuk. \square

11.4. Példa. Klasszikus rizikófolyamat esetén az X_1, X_2, \dots változók exponenciális eloszlást követnek valamilyen $\lambda > 0$ paraméterrel. Ekkor elemi számolással

$$M_X(r) = E(e^{rX}) = \int_0^{\infty} e^{rx} \cdot \lambda e^{-\lambda x} dx = \frac{\lambda}{\lambda - r}, \quad t < \lambda.$$

Ebből a (15) formula alkalmazásával kapjuk, hogy

$$M_Y(r) = M_Z(r)M_X(-cr) = M_Z(r)\frac{\lambda}{\lambda + cr}.$$

Tehát a Lundberg-kitevőt a következő egyenlet megoldásával tudjuk meghatározni:

$$M_Z(r) = 1 + \frac{cr}{\lambda}. \quad (16)$$

Azokban a tankönyvekben, melyek csak klasszikus rizikófolyamatokkal foglalkoznak, ezzel az egyenlettel definiálják a Lundberg-kitevőt.

Most vizsgáljuk meg azt a speciális esetet, amikor a Z_1, Z_2, \dots egyedi károk is exponenciális eloszlást követnek! Ekkor a paraméter $1/\mu$, vagyis

$$M_Z(r) = \frac{1/\mu}{1/\mu - r} = \frac{1}{1 - \mu r}, \quad r < \frac{1}{\mu}.$$

Ebben az esetben a (16) egyenletnek két megoldása van:

$$r_1 = 0 \quad \text{és} \quad r_2 = \frac{c - \lambda\mu}{c\mu} = \frac{1}{\mu} - \frac{\lambda}{c}.$$

Jegyezzük meg, hogy most $\lambda\mu = E(Z)/E(X)$. Ha $c > E(Z)/E(X)$, akkor $r_2 > 0$, tehát a (16) egyenletnek létezik egyértelmű megoldása. Ebben az esetben $R = r_2$ a Lundberg-kitevő. Ha ezzel szemben $c \leq E(Z)/E(X)$, akkor $r_2 \leq 0$, és a Lundberg-kitevő nem létezik.

12. A csődvalószínűségekre vonatkozó integrálegyenlet

12.1. Tétel. *A klasszikus rizikófolyamat esetén a Φ függvény abszolút folytonos a pozitív félegyenesen és megoldása a következő integrálegyenletnek:*

$$\Phi(u) = \Phi(0) + \frac{\lambda}{c} \int_0^u \Phi(u-z)[1-F(z)] dz, \quad u \geq 0.$$

Bizonyítás. Mivel az első káresemény X_1 bekövetkezési időpontja és Z_1 nagysága független, a két változó együttes eloszlásfüggvénye

$$H(z, x) = P(Z_1 \leq z, X_1 \leq x) = F(z)G(x),$$

ahol

$$G(x) = P(X_1 \leq x) = 1 - e^{-\lambda x}, \quad x \geq 0.$$

Most G abszolút folytonos, ezért $dG(x) = G'(x)dx = \lambda e^{-\lambda x} dx$.

Jelölje $A_x(u)$ azt az eseményt, hogy a biztosító a nem megy csődbe az $[x, \infty)$ időintervallumon, ha az x időpontban u tőkéje van. Mivel a biztosító leghamarabb az X_1 időpontban mehet csődbe, a teljes valószínűség tételével és a Fubini-tétellel kapjuk, hogy

$$\begin{aligned} \Phi(u) &= P(A_0(u)) = P(A_{X_1}(u + cX_1 - Z_1)) \\ &= \int_{[0, \infty) \times [0, \infty)} P(A_{X_1}(u + cX_1 - Z_1) \mid X_1 = x, Z_1 = z) H(dz, dx) \\ &= \int_{[0, \infty)} \int_{[0, \infty)} P(A_x(u + cx - z) \mid X_1 = x, Z_1 = z) dF(z) dG(x) \\ &= \int_{[0, \infty)} \int_{[0, \infty)} \Phi(u + cx - z) dF(z) \lambda e^{-\lambda x} dx \\ &= \int_0^\infty \lambda e^{-\lambda x} \int_{[0, u+cx]} \Phi(u + cx - z) dF(z) dx. \end{aligned}$$

A fentiekben azt is kihasználtuk, hogy egyrészt az $X_2, Z_2, X_3, Z_3, \dots$ függetlenek az X_1, Z_1 változóktól, másrészt $\Phi(u) = 0$, ha $u < 0$. Ebből helyettesítéssel integrálással, az $y = u + cx$ változó bevezetésével jön, hogy

$$\Phi(u) = \int_u^\infty \frac{\lambda}{c} e^{\frac{\lambda}{c}(u-y)} \int_{[0, y]} \Phi(y-z) dF(z) dy. \quad (17)$$

Integráljuk mindkét oldalt a $[0, v]$ intervallumon! A Fubini-tétellel, egy kis számolással, majd végül a (17) formula kétszeri felhasználásával kapjuk, hogy

$$\begin{aligned}
\int_0^v \Phi(u) du &= \int_0^v \int_u^\infty \frac{\lambda}{c} e^{\frac{\lambda}{c}(u-y)} \int_{[0,y]} \Phi(y-z) dF(z) dy du \\
&= \int_0^\infty \int_0^{\min(y,v)} \frac{\lambda}{c} e^{\frac{\lambda}{c}(u-y)} du \int_{[0,y]} \Phi(y-z) dF(z) dy \\
&= \int_0^\infty \left(e^{\frac{\lambda}{c}(\min(y,v)-y)} - e^{\frac{\lambda}{c}(0-y)} \right) \int_{[0,y]} \Phi(y-z) dF(z) dy \\
&= \int_0^v e^{\frac{\lambda}{c}(y-y)} \int_{[0,y]} \Phi(y-z) dF(z) dy + \int_v^\infty e^{\frac{\lambda}{c}(v-y)} \int_{[0,y]} \Phi(y-z) dF(z) dy \\
&\quad - \int_0^\infty e^{\frac{\lambda}{c}(0-y)} \int_{[0,y]} \Phi(y-z) dF(z) dy \\
&= \int_0^v e^{\frac{\lambda}{c}(y-y)} \int_{[0,y]} \Phi(y-z) dF(z) dy + \frac{c}{\lambda} \Phi(v) - \frac{c}{\lambda} \Phi(0).
\end{aligned}$$

Ebből átrendezéssel azt kapjuk, hogy

$$\Phi(v) = \Phi(0) + \int_0^v \left[\frac{\lambda}{c} \Phi(u) - \frac{\lambda}{c} \int_{[0,u]} \Phi(u-z) dF(z) \right] du. \quad (18)$$

Ez azt jelenti, hogy a Φ függvény abszolút folytonos, tehát majdnem mindenhol deriválható, és a derivált megegyezik a szögletes zárójelben található kifejezéssel.

Rögzítsük az $u \geq 0$ értéket! Az alábbi ϕ_u függvény abszolút folytonos és monoton növekvő a pozitív félegyenesen:

$$\phi_u(z) = \begin{cases} -\Phi(u-z), & 0 \leq z \leq u, \\ -\Phi(0), & z > u, \end{cases} \quad \phi'_u(z) = \begin{cases} \Phi'(u-z), & 0 \leq z \leq u, \\ 0, & z > u. \end{cases}$$

Ekkor egyrészt

$$E(\phi_u(Z)) = \int_{[0,\infty)} \phi_u(z) dF(z) = - \int_{[0,u]} \Phi(u-z) dF(z) - \Phi(0)[1-F(u)],$$

másrészt a 8.1. Tétel alkalmazásával

$$E(\phi_u(Z)) = \phi_u(0) + \int_0^\infty \phi'_u(z)[1-F(z)] dz = -\Phi(u) + \int_0^u \Phi'(u-z)[1-F(z)] dz.$$

Ezekből átrendezéssel adódik, hogy

$$\Phi(u) - \int_{[0,u]} \Phi(u-z) dF(z) = \int_0^u \Phi'(u-z)[1-F(z)] dz + \Phi(0)[1-F(u)].$$

A kapott eredményt a (18) formulába behelyettesítve majd a Fubini-tételt még egyszer alkalmazva

$$\begin{aligned}
\Phi(v) &= \Phi(0) + \frac{\lambda}{c} \int_0^v \int_0^u \Phi'(u-z) [1-F(z)] dz du + \frac{\lambda}{c} \int_0^v \Phi(0) [1-F(u)] du \\
&= \Phi(0) + \frac{\lambda}{c} \int_0^v \int_z^v \Phi'(u-z) du [1-F(z)] dz + \frac{\lambda}{c} \int_0^v \Phi(0) [1-F(u)] du \\
&= \Phi(0) + \frac{\lambda}{c} \int_0^v (\Phi(v-z) - \Phi(z-z)) [1-F(z)] dz + \frac{\lambda}{c} \int_0^v \Phi(0) [1-F(u)] du \\
&= \Phi(0) + \frac{\lambda}{c} \int_0^v \Phi(v-z) [1-F(z)] dz.
\end{aligned}$$

Ez pedig éppen az, amit bizonyítani akartunk. □

12.2. Következmény. *Klasszikus rizikófolyamatra $c > \lambda\mu$ esetén $\Phi(0) = 1 - \lambda\mu/c$.*

Bizonyítás. Vegyük észre, hogy a 8.2. Következmény (i) pontja alapján

$$\int_0^\infty [1-F(z)] dz = E(Z^1) = \mu < \infty.$$

Tudjuk, hogy Φ eloszlásfüggvény, tehát monoton növekvő. Emiatt tetszőleges $z \geq 0$ esetén

$$\Phi(u-z) \mathbb{1}_{\{z \leq u\}} \nearrow 1, \quad u \rightarrow \infty.$$

Ekkor a monoton konvergenciatétel alkalmazásával jön, hogy $u \rightarrow \infty$ esetén

$$\begin{aligned}
1 \leftarrow \Phi(u) &= \Phi(0) + \frac{\lambda}{c} \int_0^u \Phi(u-z) [1-F(z)] dz \\
&= \Phi(0) + \frac{\lambda}{c} \int_0^\infty \Phi(u-z) \mathbb{1}_{\{z \leq u\}} [1-F(z)] dz \\
&\rightarrow \Phi(0) + \frac{\lambda}{c} \int_0^\infty [1-F(z)] dz \\
&= \Phi(0) + \frac{\lambda\mu}{c}.
\end{aligned}$$

Ebből azonnal következik az állítás. □

12.3. Tétel. *Klasszikus rizikófolyamat esetén ha $c > \lambda\mu$, akkor a Ψ csődvalószínűség függvény megoldása az alábbi egyenletnek:*

$$\Psi(u) = \frac{\lambda}{c} \int_u^\infty [1-F(z)] dz + \frac{\lambda}{c} \int_0^u \Psi(u-z) [1-F(z)] dz, \quad u \geq 0.$$

Bizonyítás. Most

$$\Phi(0) = 1 - \frac{\lambda\mu}{c} = 1 - \frac{\lambda}{c} \int_0^\infty [1-F(z)] dz,$$

így a 12.1. Tétel értelmében

$$\Phi(u) = 1 - \frac{\lambda}{c} \int_0^\infty [1 - F(z)] dz + \frac{\lambda}{c} \int_0^u \Phi(u-z) [1 - F(z)] dz, \quad u \geq 0.$$

Ebből adódik, hogy

$$\begin{aligned} \Psi(u) = 1 - \Phi(u) &= \frac{\lambda}{c} \int_0^\infty [1 - F(z)] dz - \frac{\lambda}{c} \int_0^u (1 - \Psi(u-z)) [1 - F(z)] dz, \\ &= \frac{\lambda}{c} \int_u^\infty [1 - F(z)] dz + \frac{\lambda}{c} \int_0^u \Psi(u-z) [1 - F(z)] dz. \end{aligned} \quad \square$$

A következő állítást bizonyítás nélkül közöljük.

12.4. Állítás (Leibnitz-formula). *Tekintsünk $f(u, v)$, $a(u)$, $b(u)$, $u, v \in \mathbb{R}$, függvényeket! Tegyük fel, hogy*

- a és b folytonosan differenciálható;
- továbbá f és $\partial f / \partial u$ létezik és folytonos az $\{(u, v) : a(u) \leq v \leq b(u)\}$ halmazon!

Ekkor

$$\frac{d}{du} \left[\int_{a(u)}^{b(u)} f(u, v) dv \right] = f(u, b(u))b'(u) - f(u, a(u))a'(u) + \int_{a(u)}^{b(u)} \frac{\partial f}{\partial u}(u, v) dv, \quad u \in \mathbb{R}.$$

12.5. Példa. A 12.1. Tétel egyenletét általában nehéz megoldani, de ha az egyedi károk például exponenciális eloszlást követnek, akkor a Φ függvényre adható explicit formula. Mivel $E(Z) = \mu$, az exponenciális eloszlás paramétere $1/\mu$, vagyis

$$F(z) = 1 - e^{-z/\mu}, \quad dF(z) = F'(z)dz = \frac{1}{\mu} e^{-z/\mu} dz, \quad z \geq 0.$$

A 12.1. Tétel bizonyítása során megmutattuk, hogy a Φ függvény abszolút folytonos, azaz majdnem mindenhol deriválható, továbbá a deriváltat is megadtuk a (18) formulában. Ide beírva $dF(z)$ értékét, majd a $v = u - z$ helyettesítést végrehajtva azt kapjuk, hogy

$$\Phi'(u) = \frac{\lambda}{c} \Phi(u) - \frac{\lambda}{c} \int_0^u \Phi(u-z) \frac{1}{\mu} e^{-z/\mu} dz = \frac{\lambda}{c} \Phi(u) - \frac{\lambda}{c\mu} \int_0^u \Phi(v) e^{-(u-v)/\mu} dv. \quad (19)$$

A következő lépésben lederiváljuk a Φ' függvényt. Ehhez vezessük be a következő függvényeket:

$$f(u, v) = \Phi(v) e^{-(u-v)/\mu}, \quad a(u) = 0, \quad b(u) = u, \quad u, v \in \mathbb{R}.$$

Ekkor a 12.4. Állítás alkalmazásával

$$\begin{aligned} \frac{d}{du} \left[\int_0^u \Phi(v) e^{-(u-v)/\mu} dv \right] &= \frac{d}{du} \left[\int_{a(u)}^{b(u)} f(u, v) dv \right] \\ &= f(u, u) \cdot 1 - f(u, 0) \cdot 0 + \int_0^u \frac{\partial f}{\partial u}(u, v) dv = \Phi(u) - 0 - \frac{1}{\mu} \int_0^u \Phi(v) e^{-(u-v)/\mu} dv. \end{aligned}$$

Ezt az eredményt és a (19) formulát kétszer felhasználva kapjuk, hogy

$$\Phi''(u) = \frac{\lambda}{c}\Phi'(u) - \frac{\lambda}{c\mu}\Phi(u) + \frac{\lambda}{c\mu^2} \int_0^u \Phi(v)e^{-(u-v)/\mu} dv = \frac{\lambda}{c}\Phi'(u) - \frac{1}{\mu}\Phi'(u) = -R\Phi'(u),$$

ahol $R = 1/\mu - \lambda/c > 0$ éppen a Lundberg-kitevő. Kétszeres integrálással jön, hogy megfelelően választott D_1, D_2 konstansokkal

$$\Phi(u) = D_1 e^{-Ru} + D_2, \quad u \geq 0.$$

A $\Phi(0) = 1 - \lambda\mu/c$ és $\lim_{u \rightarrow \infty} \Phi(u) = 1$ peremfeltételek alkalmazásával kapjuk, hogy

$$\Phi(u) = 1 - \frac{\lambda\mu}{c} e^{-Ru}, \quad u \geq 0.$$

13. A Beekmann-féle konvolúciós formula

A 12.1. Tételben felírtunk egy egyenletet a Φ függvényre. Felmerül a kérdés, hogy tudunk-e általános feltételek mellett explicit formulát adni a Φ függvényre. A továbbiakban csak a $c > \lambda\mu$ esettel foglalkozunk, emiatt $\mu = E(Z) \in (0, \infty)$. Legyenek

$$\alpha = \frac{\lambda\mu}{c} \in (0, 1) \quad \text{és} \quad F_0(u) = \frac{1}{\mu} \int_0^u [1 - F(z)] dz, \quad u \geq 0.$$

Most $\int_0^\infty [1 - F(z)] dz = E(Z) = \mu$, amiből következik, hogy F_0 teljesíti az eloszlásfüggvényeket karakterizáló tulajdonságokat: monoton növekvő, càdlàg (mert folytonos), $F_0(0) = 0$, és a végtelenben 1 a határértéke. Legyenek $\eta_1, \eta_2, \dots \geq 0$ független és azonos eloszlású véletlen változók ezzel az F_0 eloszlásfüggvénnyel. Látuk, hogy ekkor az $\eta_1 + \dots + \eta_k$ összegnek F_0^{*k} az eloszlásfüggvénye. Természetesen adódik a gondolat, hogy definiáljuk az F_0^{*0} kifejezést a „0 darab tagból álló összeg”, vagyis a konstans 0 változó eloszlásfüggvényével. Éppen ezért a továbbiakban legyen

$$F_0^{*0}(u) = P(0 \leq u) = \begin{cases} 0, & u < 0, \\ 1, & u \geq 0. \end{cases}$$

13.1. Állítás. [Beekman-féle konvolúciós formula] *Tekintsünk egy klasszikus rizikófolyamatot, és tegyük fel, hogy $c > \lambda\mu$. Ekkor*

$$\Phi(u) = (1 - \alpha) \sum_{k=0}^{\infty} \alpha^k F_0^{*k}(u), \quad u \geq 0.$$

Bizonyítás. A 12.1. Tétel és a 12.2. Következmény alkalmazásával kapjuk, hogy

$$\begin{aligned} \Phi(u) &= \left(1 - \frac{\lambda\mu}{c}\right) + \frac{\lambda\mu}{c} \int_0^u \Phi(u-z) \frac{1}{\mu} [1 - F(z)] dz \\ &= (1 - \alpha) + \alpha \int_0^u \Phi(u-z) dF_0(z) \\ &= (1 - \alpha) + \alpha(\Phi \star F_0)(u). \end{aligned} \tag{20}$$

Bebizonyítható, hogy ennek az egyenletnek $\alpha \in (-1,1)$ esetén létezik egyértelmű megoldása a lokálisan korlátos függvények között. Tudjuk, hogy a Φ csődvalószínűség korlátos függvény és megoldása a (20) egyenletnek. Az állításban szereplő sor szintén korlátos, hiszen F_0^{*k} eloszlásfüggvény minden $k \geq 0$ egész esetén, és így

$$\sup_{u \geq 0} \left| (1-\alpha) \sum_{k=0}^{\infty} \alpha^k F_0^{*k}(u) \right| \leq (1-\alpha) \sum_{k=0}^{\infty} \alpha^k \sup_{u \geq 0} F_0^{*k}(u) = (1-\alpha) \sum_{k=0}^{\infty} \alpha^k = 1.$$

Tehát csak azt kell megmutatnunk, hogy a fenti sor megoldása (20) egyenletnek. Behegytetéssel kapjuk, hogy a pozitív félegyenesen

$$(1-\alpha) + \alpha \left[(1-\alpha) \sum_{k=0}^{\infty} \alpha^k F_0^{*k} \right] \star F_0 = (1-\alpha) F_0^{*0} + (1-\alpha) \sum_{k=1}^{\infty} \alpha^k F_0^{*k} = (1-\alpha) \sum_{k=0}^{\infty} \alpha^k F_0^{*k}.$$

Ilyen módon az állítást bebizonyítottuk. \square

A Beekman-féle konvolúciós formula segítségével a Φ függvényt fel lehet írni numerikus módszerekkel. A probléma az, hogy a konvolúciók rengeteg számítási lépést igényelnek, és ez megnöveli a módszer hibáját. Az alábbiakban bemutatunk egy egyszerűbb ötletet.

A továbbiakban φ mindig karakterisztikus függvényt jelöl, ahol a véletlen változót vagy az eloszlásfüggvényt az alsó indexben fogjuk feltüntetni. Ha ismerjük a kárértékek F eloszlásfüggvényét, akkor φ_η numerikusan meghatározható:

$$\varphi_\eta(t) = E(e^{it\eta}) = \int_{[0,\infty)} e^{itx} dF_0(x) = \frac{1}{\mu} \int_0^\infty e^{itx} [1 - F(x)] dx, \quad t \in \mathbb{R}.$$

Ekkor a 13.1. Állítás alkalmazásával a Φ függvényhez tartozó karakterisztikus függvény:

$$\begin{aligned} \varphi_\Phi(t) &= \int_{[0,\infty)} e^{itx} d\Phi(x) = (1-\alpha) \sum_{k=0}^{\infty} \alpha^k \int_{[0,\infty)} e^{itx} dF_0^{*k}(x) \\ &= (1-\alpha) \sum_{k=0}^{\infty} \alpha^k \varphi_{\eta_1 + \dots + \eta_k}(t) = (1-\alpha) \sum_{k=0}^{\infty} \alpha^k \varphi_\eta^k(t) = \frac{1-\alpha}{1-\alpha\varphi_\eta(t)}. \end{aligned}$$

Az utolsó lépésben a mértani sor összegképletét alkalmaztuk, hiszen most $|\alpha\varphi_\eta(t)| < 1$ minden $t \in \mathbb{R}$ esetén. A Φ eloszlásfüggvény folytonos a $(0, \infty)$ halmazon, így a Gil-Pelaez-tétel alkalmazásával:

$$\Phi(x) = \frac{1}{2} - \frac{1}{\pi} \int_0^\infty \frac{\text{Im}(e^{-itx} \varphi_\Phi(t))}{t} dt, \quad x > 0. \quad (21)$$

Ezzel a Φ függvényt meghatároztuk.

13.2. Példa. Tekintsük ismét azt az esetet, amikor a kárnagyságok exponenciális eloszlást követnek $1/\mu > 0$ paraméterrel! Ekkor $F(x) = 1 - e^{-x/\mu}$, $x \geq 0$, tehát

$$\varphi_\eta(t) = \frac{1}{\mu} \int_0^\infty e^{itx} [1 - F(x)] dx = \frac{1}{\mu} \int_0^\infty e^{(it-1/\mu)x} dx = \frac{1}{\mu} \frac{1}{1/\mu - it} = \frac{1}{1 - it\mu}, \quad t \in \mathbb{R}.$$

Ebből következik, hogy

$$\varphi_{\Phi}(t) = \frac{1-\alpha}{1-\alpha\varphi_{\eta}(t)} = (1-\alpha) + \alpha \frac{R}{R-it}, \quad t \in \mathbb{R}. \quad (22)$$

A fenti formulában $R = 1/\mu - \lambda/c$ a Lundber-kitevő, és a második lépésben csak algebrai átalakításokat alkalmaztunk. A kapott függvényre a (21) egyenlőséget formális kalkulációval nehéz alkalmazni, tehát ilyen módon a Φ függvényt papíron nem tudjuk kiszámolni. Szerencsére mi a 12.5. Példában már meghatároztuk a Φ függvényt. Tekintsünk most arra az eredményre úgy, mint egy sejtés, és ellenőrizzük le ezt a sejtést:

$$\Phi(x) = \begin{cases} 1 - \alpha e^{-Rx}, & x \geq 0, \\ 0, & x < 0. \end{cases} \quad (23)$$

Vegyük észre, hogy a μ_{Φ} mérték abszolút folytonos a $(0, \infty)$ intervallumon, a 0 pontban pedig van egy $1 - \alpha$ nagyságú atomja. Ekkor a kapcsolatos karakterisztikus függvény:

$$\begin{aligned} \varphi_{\Phi}(t) &= \int_{\mathbb{R}} e^{itx} d\Phi(x) = e^{it \cdot 0} \mu_{\Phi}(\{0\}) + \int_{(0, \infty)} e^{itx} \Phi'(x) dx \\ &= (1-\alpha) + \alpha \int_{(0, \infty)} e^{itx} R e^{-Rx} dx = (1-\alpha) + \alpha \frac{R}{R-it}. \end{aligned}$$

Mivel ez azonos a (22) egyenlőségben kapott karakterisztikus függvénnyel, a (23) formulában valóban a Φ csődvalószínűség szerepel.

14. A csődvalószínűség aszimptotikus viselkedése

A továbbiakban szükségünk lesz a Z kárérték momentumgeneráló függvényére:

$$M(r) = E(e^{rZ}) = \int_{\mathbb{R}} e^{rz} dF(z).$$

A 8.2. Követkemény (ii) pontjával a függvény a következő módon írható át:

$$M(r) = \int_{[0, \infty)} e^{rz} dF(z) = 1 + r \int_0^{\infty} e^{rz} [1 - F(z)] dz. \quad (24)$$

Korábban már megvizsgáltuk, hogy a momentumgeneráló függvények milyen általános tulajdonságokkal rendelkeznek, ezek a jelen esetben is teljesülnek. A további munkánk szempontjából szükségünk lesz az alábbi állításra:

14.1. Állítás. *Tegyük fel, hogy az M momentumgeneráló függvény véges egy R valós szám valamely környezetében! Ekkor a függvény deriválható az R pontban, és*

$$M'(R) = \int_{[0, \infty)} z e^{Rz} dF(z) = \int_0^{\infty} (e^{Rz} + R z e^{Rz}) [1 - F(z)] dz. \quad (25)$$

Bizonyítás. Ennek bizonyításához legyen $R_2 > R$ olyan érték, melyre $M(R_2) < \infty$, és vezessük be a következő folytonos függvényt:

$$f(r, z) = \begin{cases} (e^{rz} - e^{Rz})/(r - R), & r \neq R, \\ ze^{Rz}, & r = R, \end{cases} \quad z \geq 0.$$

Rögzített z esetén az f függvény monoton növekvő az r változóban, tehát

$$f(r, z) \leq f(R_2, z), \quad r \leq R_2, \quad z \geq 0.$$

Másrészt a momentumgeneráló függvény véges a $(-\infty, R_2]$ intervallumon, tehát

$$\int_{[0, \infty)} f(R_2, z) dF(z) = \frac{M(R_2) - M(R)}{R_2 - R} < \infty.$$

Ekkor a majoráns konvergenciatétel alkalmazásával:

$$\lim_{r \rightarrow R} \frac{M(r) - M(R)}{r - R} = \lim_{r \rightarrow R} \int_{[0, \infty)} f(r, z) dF(z) = \int_{[0, \infty)} f(R, z) dF(z).$$

Az (25) formula második egyenlősége a 8.1. Tételből következi. \square

A 11.4. Példában megmutattuk, hogy klasszikus rizikófolyamat esetén az Lundberg-kitevő úgy definiálható, mint az alábbi egyenlet egyértelmű megoldása a pozitív számok halmazán:

$$M(r) = 1 + \frac{cr}{\lambda}.$$

Vezessük be a $h(r) = M(r) - 1$ függvényt! Ekkor a Lundberg-kitevő a $h(r) = cr/\lambda$ egyenletnek is egyértelmű megoldása a pozitív félegyenesen.

14.2. Tétel (Cramér–Lundberg approximáció). *Tekintsünk egy klasszikus rizikófolyamatot! Tegyük fel, hogy létezik az R Lundberg-kitevő, továbbá tegyük fel, hogy az M momentumgeneráló függvény véges az R pont valamely környezetében! Ekkor*

$$\lim_{u \rightarrow \infty} e^{Ru} \Psi(u) = \frac{c - \lambda\mu}{\lambda M'(R) - c}.$$

A tétel gyakorlatilag azt állítja, hogy a csőd valószínűsége az u kezdőtőke függvényében aszimptotikusan exponenciális:

$$\Psi(u) \sim \frac{c - \lambda\mu}{\lambda M'(R) - c} e^{-Ru}, \quad u \rightarrow \infty.$$

Bizonyítás. A momentumgeneráló függvény létezik az R pontban, ezért a (24) formula szerint

$$h(R) = M(R) - 1 = R \int_0^\infty e^{Rz} [1 - F(z)] dz. \quad (26)$$

Most az R érték megoldása a $h(r) = cr/\lambda$ egyenletnek, tehát

$$1 = \frac{\lambda}{cR}h(R) = \frac{\lambda}{c} \int_0^\infty e^{Rz} [1 - F(z)] dz.$$

Ebből következik, hogy az alábbi g függvény egy ξ folytonos véletlen változó sűrűségfüggvénye, továbbá $P(\xi \geq 0) = 1$. Legyen G a kapcsolatos eloszlásfüggvény!

$$g(z) = \begin{cases} \frac{\lambda}{c} e^{Rz} [1 - F(z)], & z \geq 0, \\ 0, & z < 0, \end{cases} \quad G(z) = \int_0^z g(x) dx.$$

A későbbiekben szükségünk lesz a ξ változó várható értékére, ezért ezt most meghatározzuk. Tekintsük a $\phi(z) = ze^{Rz}$, $z \geq 0$, függvényt! Ekkor

$$h'(R) = M'(R) = E(\phi(Z)) \quad \text{és} \quad \phi(z) = \frac{\phi'(z) - e^{Rz}}{R}, \quad z \geq 0.$$

Mivel ϕ monoton és abszolút folytonos, a 8.1. Tételből, R definíciójából és a (26) formulából kapjuk, hogy

$$\begin{aligned} E(\xi) &= \int_0^\infty zg(z) dz = \frac{\lambda}{c} \int_0^\infty \phi(z) [1 - F(z)] dz \\ &= \frac{\lambda}{cR} \int_0^\infty \phi'(z) [1 - F(z)] dz - \frac{\lambda}{cR} \int_0^\infty e^{Rz} [1 - F(z)] dz \\ &= \frac{\lambda}{cR} [E\phi(Z) - \phi(0)] - \frac{\lambda}{cR^2} h(R) = \frac{\lambda}{cR} M'(R) - \frac{1}{R} = \frac{\lambda M'(R) - c}{cR}. \end{aligned}$$

Vezessük be a következő függvényeket:

$$a(u) = \frac{\lambda}{c} e^{Ru} \int_u^\infty [1 - F(z)] dz, \quad A(u) = e^{Ru} \Psi(u), \quad u \in \mathbb{R}.$$

Ekkor a 12.3. Tétel függvényegyenletéből

$$e^{Ru} \Psi(u) = \frac{\lambda}{c} e^{Ru} \int_u^\infty [1 - F(z)] dz + \frac{\lambda}{c} \int_0^u e^{R(u-z)} \Psi(u-z) e^{Rz} [1 - F(z)] dz.$$

Ez a bevezetett jelölésekkel a következő felújítási egyenletet adja:

$$A(u) = a(u) + \int_0^u A(u-z) h(z) dz = a(u) + \int_0^u A(u-z) dG(z) \quad (27)$$

Szeretnénk alkalmazni a 6.7. Tételt erre a felújítási egyenlere, de ehhez először le kell ellenőriznünk a tétel feltételeit:

- Most ξ folytonos változó, tehát nem aritmetikus eloszlású.
- Az a és A függvények folytonosak, ezért lokálisan korlátosak.

- Az a függvény előáll két monoton csökkenő függvény különbségeként:

$$a(u) = a_1(u) - a_2(u) = \frac{\lambda}{c} \int_u^\infty e^{Rz} [1 - F(z)] dz - \frac{\lambda}{c} \int_u^\infty (e^{Rz} - e^{Ru}) [1 - F(z)] dz.$$

- Meg kell mutatnunk, hogy a_1 és a_2 Riemann-integrálható a pozitív félegyenesen. Mivel $a_1 \geq a_2 \geq 0$, elég az a_1 függvénnyel foglalkozni. Ekkor a Fubini-tétel alkalmazásával:

$$\int_0^\infty \int_u^\infty e^{Rz} [1 - F(z)] dz du = \int_0^\infty \int_0^z e^{Rz} [1 - F(z)] du dz = \int_0^\infty z e^{Rz} [1 - F(z)] dz.$$

Ez viszont véges a (24) formula miatt.

Térjünk vissza a (27) felújítási egyenlethez! A 6.7. Tétel alkalmazásával kapjuk, hogy

$$\lim_{u \rightarrow \infty} A(u) = \frac{1}{E(\xi)} \int_0^\infty a(z) dz = \frac{cR}{\lambda M'(R) - c} \int_0^\infty a(z) dz. \quad (28)$$

Tehát csak annyi a feladatunk, hogy meghatározzuk az a függvény integrálját. Tekintsük a következő függvényt:

$$H(u) = \begin{cases} 0, & u < 0, \\ \frac{1}{\mu} \int_0^u [1 - F(z)] dz, & u \geq 0. \end{cases}$$

Vegyük észre, hogy H eloszlásfüggvény, hiszen monoton növekvő, càdlàg (mert abszolút folytonos), és a határértéke a két végtelenben 0 illetve 1. Legyen η egy olyan változó, melynek H az eloszlásfüggvénye! Az abszolút folytonosság miatt $dH(u) = H'(u)du$, tehát a (26) formula alkalmazásával

$$E(e^{R\eta}) = \int_0^\infty e^{Ru} dH(u) = \int_0^\infty e^{Ru} \frac{1}{\mu} [1 - F(u)] dz = \frac{h(R)}{\mu R} = \frac{c}{\lambda \mu}.$$

Ekkor a (24) egyenlőség segítségével

$$\begin{aligned} \int_0^\infty a(u) du &= \frac{\lambda \mu}{cR} \int_0^\infty R e^{Ru} \frac{1}{\mu} \int_u^\infty [1 - F(z)] dz du = \frac{\lambda \mu}{cR} \int_0^\infty R e^{Ru} [1 - H(z)] du \\ &= \frac{\lambda \mu}{cR} [E(e^{R\eta}) - 1] = \frac{\lambda \mu}{cR} \left[\frac{c}{\lambda \mu} - 1 \right] = \frac{c - \lambda \mu}{cR}. \end{aligned}$$

Ha ezt beírjuk a (28) formulába, akkor éppen megkapjuk a bizonyítandó állítást. \square

14.3. Példa. Ha az egyedi károk exponenciális eloszlást követnek $1/\mu$ paraméterrel, akkor

$$M(r) = E(e^{rZ}) = \frac{1}{1 - \mu r}, \quad h(r) = M(r) - 1 = \frac{\mu r}{1 - \mu r}, \quad h'(r) = \frac{\mu}{(1 - \mu r)^2}, \quad r < \frac{1}{\mu}.$$

A $h(r)/r = c/\lambda$ egyenletnek van pozitív megoldása, ami

$$R = \frac{1}{\mu} - \frac{\lambda}{c}.$$

Vegyük észre, hogy most $R < 1/\mu$, tehát a h függvény létezik az R Lundberg-kitevő valamely környezetében. Behelyettesítés után kapjuk, hogy

$$M'(R) = \mu \left(\frac{c}{\lambda\mu} \right)^2,$$

amiből

$$\Psi(u) \sim \frac{c - \lambda\mu}{\lambda M'(R) - c} e^{-Ru} = \frac{\lambda\mu}{c} e^{-Ru}, \quad u \rightarrow \infty.$$

Jegyezzük meg, hogy exponenciális eloszlás esetén nem csak aszimptotikus egyenlőség van, hanem ennél több is teljesül: az előző fejezetben láttuk, hogy

$$\Psi(u) = \frac{\lambda\mu}{c} e^{-Ru}, \quad u \geq 0.$$

További kérdések:

- Milyen állítást fogalmazhatunk meg a csődvalószínűségekre olyan esetben, amikor a Cramér–Lundberg-tétel feltételei nem teljesülnek?
- Feltéve, hogy a biztosító csődbe megy valamikor, mit állíthatunk a csőd nagyságáról?
- Milyen módon becsülhető meg a Lundberg-kitevő és a csődvalószínűség statisztikai módszerekkel?

15. Az M/G/1/1 modell

A tömegkiszolgálási vagy másnéven sorbanállási modellekben egy rendszert vizsgálunk, melybe vevők, ügyfelek érkeznek. A vevőket ki kell szolgálnunk, ez valamennyi időt igényel. A kiszolgálás után a vevők távoznak a rendszerből. A következő jelöléseket fogjuk majd használni:

- A vevők közötti érkezési idők: $X_1, X_2, \dots \geq 0$ független és azonos eloszlású változók.
- A vevők kiszolgálási ideje: $Y_1, Y_2, \dots \geq 0$ független és azonos eloszlású változók, melyek az érkezések közötti időktől is függetlenek.
- A szerverek száma: $a \in \{1, 2, \dots, \infty\}$, ennyi vevőt tudunk egymással párhuzamosan kiszolgálni. Ha egy vevő úgy érkezik a rendszerhez, hogy nincs szabad szerver, akkor beáll a sor végére és várakozik.

- A rendszer kapacitása: $b \in \{1, 2, \dots, \infty\}$, ennyi vevő fér be a rendszerbe. Ha egy vevő úgy érkezik a rendszerhez, hogy nincs szabad kapacitás, akkor azonnal távozik.
- A fő feladat a rendszer méretének a vizsgálata. Jelölje L_t azt, hogy összesen hány vevő tartózkodik a rendszerben a $t \geq 0$ időpontban. Feltesszük, hogy $L_0 = 0$.

A tömekiszolgálási rendszerek nagyban különböznek abból a szempontból, hogy mi az eloszlása a fentiekben bevezetett változóknak, illetve mekkora az a és b paraméterek értéke. Az 1950-es évek óta a modelleket a Kendall-féle jelöléssel különböztetjük meg. A Kendall-jelölés $A/B/a$ vagy $A/B/a/b$ szokott lenni, ahol:

- A egy betű, mely az X_1, X_2, \dots változók eloszlására utal. Tipikus értékei:
 - M = exponenciális (Markovian),
 - G = általános (general),
 - D = determinisztikus.
- B szintén egy betű, mely a kiszolgálási idők eloszlására utal. Tipikus értékei: M , G és D .
- a a szerverek száma.
- b a rendszer kapacitása. Ha nem jelöljük, akkor $b = \infty$.

Néhány példa:

- $M/M/a/b$: az érkezések közötti idők és a kiszolgálási idők is exponenciális eloszlásúak. Ekkor $(L_t)_{t \geq 0}$ folytonos idejű homogén Markov-lánc, és a rendszer könnyen vizsgálható a Markov-lánccok általános elméletével.
- $M/G/1$ avagy $M/G/1/\infty$: a vevők exponenciális időközönként érkeznek, de a kiszolgálási idő tetszőleges eloszlású lehet. Egy szerverünk van, de a rendszer kapacitása korlátlan.
- $M/G/1/1$: az előzőhöz viszonyítva annyi a változás, hogy a rendszer kapacitása 1. Ha egy vevő érkezésekor a rendszer üres, akkor betér, és kiszolgáljuk. Ha az érkezéskor az egyetlen szerver foglalt, akkor a vevő távozik.
- $G/G/\infty/\infty$: önkiszolgáló rendszer. Korlátlan a kapacitás, és tetszőleges sok vevőt ki tudunk szolgálni egymással párhuzamosan.

A fejezet hátralevő részében az $M/G/1/1$ rendszerrel foglalkozunk. Néhány további jelölés és feltevés:

- λ az X_1, X_2, \dots exponenciális eloszlású változók közös paramétere.
- A vevők érkezési időpontja: $T_n = X_1 + \dots + X_n$, $n \geq 0$.

- Az érkező vevőket számoló Poisson-folyamat: $(N_t)_{t \geq 0}$.
- A rendszer mérete (length) a $t \geq 0$ időpontban: L_t .
- A hátralévő munka (work) a $t \geq 0$ időpontban: W_t .
- A rendszerben üres és nem üres időtartamok követik egymást. A nem üres időtartamok hossza a vevők kiszolgálási ideje, tehát Y_1, Y_2, \dots . Jelölje ξ_1, ξ_2, \dots azon időtartamok hosszát, amikor a rendszer üres!

15.1. Állítás. Az $M/G/1/1$ rendszerben teljesülnek az alábbi tulajdonságok:

- $\xi_1, Y_1, \xi_2, Y_2, \dots$ független véletlen változók;
- ξ_1, ξ_2, \dots exponenciális eloszlást követnek λ paraméterrel.

15.2. Következmény. A rendszer rezetelődik minden egyes kiszolgált vevő távozásakor, ami dolgot jelent:

- egyrészt az eloszlásbeli tulajdonságokat tekintve a távozás után a rendszer pontosan úgy viselkedik, mintha a $t = 0$ időpontban lennénk;
- másrészt a távozás utáni viselkedés független a távozás előtti eseményektől.

Bizonyítás (15.1. Állítás). A rendszer az üres állapotból indul, és az első vevő X_1 idő múlva érkezik, tehát $\xi_1 = X_1$. Ez azt jelenti, hogy ξ_1 és Y_1 függetlenek egymástól és az $X_2, Y_2, X_3, Y_3, \dots$ változóktól. Tekintsük a következő számláló folyamatokat:

$$N'_t = N_{X_1+t} - N_{X_1}, \quad N''_t = N_{X_1+Y_1+t} - N_{X_1+Y_1}, \quad t \geq 0.$$

Vegyük észre, hogy $(N'_t)_{t \geq 0}$ az X_2, X_3, \dots változók által definiált Poisson-folyamat! Ebből következik, hogy ez a folyamat független X_1 -től és az összes kiszolgálási időtől. Jegyezzük meg továbbá, hogy

$$N''_t = N'_{Y_1+t} - N'_{Y_1}, \quad t \geq 0.$$

Ekkor a 4.1. Állítás értelmében $(N''_t)_{t \geq 0}$ egy olyan Poisson-folyamat, mely független az Y_1 kiszolgálási időtől. Természetesen ez a folyamat független az X_1, Y_2, Y_3, \dots változóktól is, hiszen $(N'_t)_{t \geq 0}$ és Y_1 is független volt. Foglaljuk össze, hogy mit kaptunk:

- ξ_1, Y_1, Y_2, \dots függetlenek egymástól és az $(N''_t)_{t \geq 0}$ folyamattól;
- $(N''_t)_{t \geq 0}$ egy λ intenzitású Poisson-folyamat, tehát a ξ_2 változó szintén exponenciális eloszlást követ λ paraméterrel.

A fenti gondolatmenetet meg tudjuk ismételni az összes kiszolgált vevőre, amiből már következik az állítás. \square

A továbbiakban legyen $Z_n = \xi_n + Y_n$, $n = 1, 2, \dots$. Ez előző állítás értelmében Z_1, Z_2, \dots független és azonos eloszlású változók és $Z_1 = X_1 + Y_1$. Jelölje M_t a kiszolgált vevők számát a $t \geq 0$ időponttal bezárólag. Ekkor $(M_t)_{t \geq 0}$ a Z_1, Z_2, \dots felújítások közötti idők által definiált felújítási folyamat.

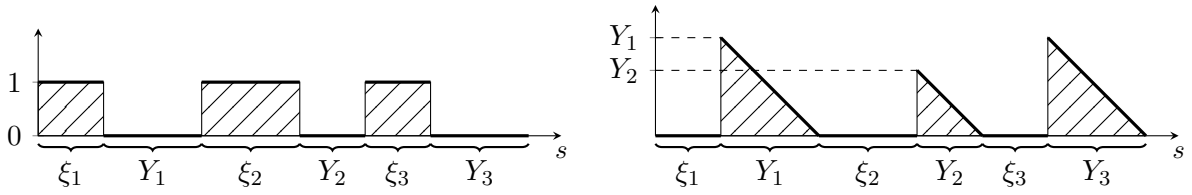
15.3. Állítás. Az $M/G/1/1$ rendszerben az üres állapot hosszútávú időaránya

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{1}{t} \int_0^t \mathbb{1}_{\{L_s=0\}} ds = \frac{E(X_1)}{E(X_1) + E(Y_1)} \quad m.b.$$

Ha $E(Y^2) < \infty$, akkor az átlagos hátralévő munka

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{1}{t} \int_0^t W_s ds = \frac{1}{2} \frac{E(Y_1^2)}{E(X_1) + E(Y_1)} \quad m.b.$$

Bizonyítás. Az alábbi grafikonokon az $\mathbb{1}_{\{L_s=0\}}$ illetve a W_s folyamat van ábrázolva:



Az első ábrán az egyes téglalapok területe ξ_1, ξ_2, \dots . Tetszőleges $t \geq 0$ esetén

$$\xi_1 + \dots + \xi_{M_t} \leq \int_0^t \mathbb{1}_{\{L_s=0\}} ds \leq \xi_1 + \dots + \xi_{M_t+1}.$$

A 3.6. Tétel (i) pontját és a nagy számok erős törvényét alkalmazva következik, hogy 1 valószínűséggel

$$\frac{\xi_1 + \dots + \xi_{M_t}}{t} = \frac{M_t}{t} \frac{\xi_1 + \dots + \xi_{M_t}}{M_t} \rightarrow \frac{1}{E(Z_1)} E(\xi_1), \quad t \rightarrow \infty,$$

és

$$\frac{\xi_1 + \dots + \xi_{M_t+1}}{t} = \frac{M_t+1}{t} \frac{\xi_1 + \dots + \xi_{M_t+1}}{M_t+1} \rightarrow \frac{1}{E(Z_1)} E(\xi_1), \quad t \rightarrow \infty.$$

Ekkor a rendőr elvből kapjuk, hogy

$$\frac{1}{t} \int_0^t \mathbb{1}_{\{L_t=0\}} dt \rightarrow \frac{E(\xi_1)}{E(Z_1)} = \frac{E(X_1)}{E(X_1) + E(Y_1)}, \quad t \rightarrow \infty.$$

A második ábrán a háromszögek területe rendre $Y_1^2/2, Y_2^2/2, \dots$, vagyis

$$\frac{Y_1^2}{2} + \dots + \frac{Y_{M_t}^2}{2} \leq \int_0^t W_s ds \leq \frac{Y_1^2}{2} + \dots + \frac{Y_{M_t+1}^2}{2}.$$

Ismét a 3.6. Tétel (i) pontját és a nagy számok erős törvényét alkalmazzuk, amikből következik, hogy 1 valószínűséggel

$$\frac{Y_1^2/2 + \dots + Y_{M_t}^2/2}{t} = \frac{M_t}{t} \frac{Y_1^2/2 + \dots + Y_{M_t}^2/2}{M_t} \rightarrow \frac{1}{E(Z_1)} E(Y_1^2/2), \quad t \rightarrow \infty,$$

és

$$\frac{Y_1^2/2 + \dots + Y_{M_t+1}^2/2}{t} = \frac{M_t+1}{t} \frac{Y_1^2/2 + \dots + Y_{M_t+1}^2/2}{M_t+1} \rightarrow \frac{1}{E(Z_1)} E(Y_1^2/2), \quad t \rightarrow \infty.$$

Ezekből a rendőr elv segítségével jön, hogy

$$\frac{1}{t} \int_0^t W_s ds \rightarrow \frac{E(Y_1^2/2)}{E(Z_1)} = \frac{1}{2} \frac{E(Y_1^2)}{E(X_1) + E(Y_1)}, \quad t \rightarrow \infty. \quad \square$$

15.4. Állítás. Ha $E(Y^2) < \infty$, akkor az $M/G/1/1$ rendszerben a hátralévő munka várható értékére

$$\lim_{t \rightarrow \infty} E(W_t) = \frac{1}{2} \frac{E(Y_1^2)}{E(X_1) + E(Y_1)}.$$

Bizonyítás. Vezessük be az $A(t) = E(W_t)$, $t \geq 0$, függvényt! Ekkor a teljes várható érték tételével kapjuk, hogy

$$A(t) = E[W_t] = \int_{\mathbb{R} \times \mathbb{R}} E[W_t | X_1 = x, Y_1 = y] F_{X_1, Y_1}(dx, dy), \quad t \geq 0. \quad (29)$$

A 15.1. Állítás szerint a rendszer rezetelődik az $X_1 + Y_1$ időpontban, ezért

$$E[W_t | X_1 = x, Y_1 = y] = \begin{cases} 0, & t < x, \\ x + y - t, & x \leq t < x + y, \\ E[W_{t-(x+y)}], & t \geq x + y. \end{cases}$$

Ekkor a (29) formulát a következő módon tudjuk folytatni:

$$A(t) = \int_{\{(x,y): x \leq t < x+y\}} (x+y-t) F_{X_1, Y_1}(dx, dy) + \int_{\{(x,y): x+y \leq t\}} A(t-x-y) F_{X_1, Y_1}(dx, dy).$$

Jelölje $a(t)$ a jobb oldal első tagját az előző egyenlőségben! A második tag a következő módon írható át:

$$\begin{aligned} \int_{\{(x,y): x+y \leq t\}} A(t-x-y) F_{X_1, Y_1}(dx, dy) &= \int_{\mathbb{R} \times \mathbb{R}} A(t-x-y) \mathbb{1}_{\{x+y \leq t\}} F_{X_1, Y_1}(dx, dy) \\ &= E \left[A(t - X_1 - Y_1) \mathbb{1}_{\{X_1 + Y_1 \leq t\}} \right] = E \left[A(t - Z_1) \mathbb{1}_{\{Z_1 \leq t\}} \right] \\ &= \int_{\mathbb{R}} A(t-z) \mathbb{1}_{\{z \leq t\}} F_{Z_1}(dz) = \int_{[0,t]} A(t-z) dF_{Z_1}(z). \end{aligned}$$

Ilyen módon a következő felújítási egyenlethez jutunk:

$$A(t) = a(t) + \int_{[0,t]} A(t-z) dF_{Z_1}(z), \quad t \geq 0. \quad (30)$$

Ahhoz, hogy alkalmazni tudjuk a felújítási egyenletre vonatkozó tételeket, először szebb alakra kell hoznunk az a függvényt. Most X_1 és Y_1 függetlenek és X_1 exponenciális eloszlást követ, ezért, ezért

$$F_{X_1, Y_1}(dx, dy) = F_{X_1}(dx)F_{Y_1}(dy) = \lambda e^{-\lambda x} dx dF_{Y_1}(y), \quad x, y \geq 0.$$

Ekkor a Fubini-tétel alkalmazásával a következő kifejezést kapjuk:

$$\begin{aligned} a(t) &= \int_{\{(x,y):x \leq t\}} (x+y-t) dF_{X_1, Y_1}(x, y) - \int_{\{(x,y):x+y \leq t\}} (x+y-t) dF_{X_1, Y_1}(x, y) \\ &= \int_0^\infty \int_0^t (x+y-t) \lambda e^{-\lambda x} dx dF_{Y_1}(y) - \int_0^t \int_{[0, t-y]} (x+y-t) \lambda e^{-\lambda x} dx dF_{Y_1}(y). \end{aligned} \quad (31)$$

Az előző formulában az első tag szépen kiszolható:

$$\begin{aligned} \int_0^\infty \int_0^t (x+y-t) \lambda e^{-\lambda x} dx dF_{Y_1}(y) &= \int_0^\infty \left[[1 - e^{-\lambda t}] \left[\frac{1}{\lambda} + y \right] - t \right] dF_{Y_1}(y) \\ &= \int_0^\infty \left[F_{X_1}(t) [E(X_1) + y] - t \right] dF_{Y_1}(y) = F_{X_1}(t) [E(X_1) + E(Y_1)] - t. \end{aligned}$$

A második tagra a következő kifejezést kapjuk:

$$\begin{aligned} \int_{[0, t]} \int_0^{t-y} (x+y-t) \lambda e^{-\lambda x} dx dF_{Y_1}(y) &= \int_{[0, t]} \left[\frac{1}{\lambda} [1 - e^{-\lambda(t-y)}] - (t-y) \right] dF_{Y_1}(y) \\ &= \int_{[0, t]} \left[E(X_1) F_{X_1}(t-y) - (t-y) \right] dF_{Y_1}(y) \\ &= E(X_1) \int_{[0, t]} F_{X_1}(t-y) dF_{Y_1}(y) - \int_{[0, t]} t dF_{Y_1}(y) + \int_{[0, t]} y dF_{Y_1}(y) \\ &= E(X_1) (F_{X_1} \star F_{Y_1})(t) - t F_{Y_1}(t) + \int_{[0, t]} y dF_{Y_1}(y) \\ &= E(X_1) F_{Z_1}(t) - t F_{Y_1}(t) + E(Y_1) - \int_t^\infty y dF_{Y_1}(y). \end{aligned}$$

Ha a kapott eredményeket visszaírjuk a (31) formulába, majd rendezzük a tagokat, akkor azt kapjuk, hogy

$$a(t) = E(X_1) [F_{X_1}(t) - F_{Z_1}(t)] - t [1 - F_{Y_1}(t)] - E(Y_1) [1 - F_{X_1}(t)] + \int_t^\infty y dF_{Y_1}(y). \quad (32)$$

Az a függvény túl bonyolultnak tűnik ahhoz, hogy a 6.2. Tételt alkalmazzuk, tehát nem fogunk explicit formulát felírni az $A(t) = E(W_t)$, $t \geq 0$, függvényre. Ehelyett a 6.7. Tétel segítségével az A függvény határértékét fogjuk meghatározni. Az előző állításban már láttuk, hogy Z_1 nem aritmetikus eloszlású, továbbá ellenőrizhető, hogy most a 6.7. Tétel többi feltétele is teljesül. A feladatunk az $\int_0^\infty a(t) dt$ integrál kiszámolása. Ehhez

egyesével fogjuk integrálni a (32) formulában szereplő tagokat. A 8.2. Következmény alkalmazásával a második és a harmadik tag integrálja:

$$\int_0^\infty t[1 - F_{Y_1}(t)] dt = \frac{E(Y_1^2)}{2}, \quad \int_0^\infty E(Y_1)[1 - F_{X_1}(t)] dt = E(Y_1)E(X_1).$$

Hasonló módon tudunk elbánni az első taggal is:

$$\begin{aligned} \int_0^\infty E(X_1)[F_{X_1}(t) - F_{Z_1}(t)] dt &= E(X_1) \int_0^\infty [1 - F_{Z_1}(t)] dt - E(X_1) \int_0^\infty [1 - F_{X_1}(t)] dt \\ &= E(X_1)E(Z_1) - E(X_1)E(X_1) = E(X_1)E(Y_1). \end{aligned}$$

Végül a Fubini-tétel segítségével a negyedik tag integrálja:

$$\int_0^\infty \int_t^\infty y dF_{Y_1}(y) dt = \int_0^\infty \int_0^y y dt dF_{Y_1}(y) = \int_0^\infty y^2 dF_{Y_1}(y) = E(Y_1^2).$$

A (32) formulából és a fenti eredményekből azt kapjuk, hogy

$$\int_0^\infty a(t) dt = E(X_1)E(Y_1) - \frac{E(Y_1^2)}{2} - E(Y_1)E(X_1) + E(Y_1^2) = \frac{E(Y_1^2)}{2}.$$

Ekkor a 6.7. Tétel alkalmazásával már következik, hogy

$$A(t) \rightarrow \frac{1}{E(Z_1)} \int_0^\infty a(t) dt = \frac{1}{E(X_1) + E(Y_1)} \frac{E(Y_1^2)}{2}, \quad t \rightarrow \infty.$$

Ez éppen a bizonyítandó konvergencia. □

16. Gyakorló feladatok

1. Legyenek M és N pozitív egész értékű véletlen változók, és tekintsük változóknak egy X_1, X_2, \dots sorozatát. Mutassuk meg, hogy teljesülnek az alábbi tulajdonságok!
 - a. Ha $N \equiv n$ valamely n pozitív egész számra, akkor N megállási idő a sorozatra nézve.
 - b. Ha N megállási idő a sorozatra nézve, akkor $N + k$ is megállási idő tetszőleges k pozitív egész szám esetén.
 - c. Ha M és N megállási idők a sorozatra nézve, akkor $\min(M, N)$ és $\max(M, N)$ is megállási idő.
2. Legyenek X_1, X_2, \dots független és azonos eloszlású változók, melyekre

$$P(X_n = 0) = P(X_n = 1) = 1/2, \quad n = 1, 2, \dots$$

Legyen továbbá $N = \min\{n \geq 2 : X_n = 1\} - 1$.

- a. Az N változó független az X_1, X_2, \dots sorozattól? Esetleg megállási idő a sorozatra nézve?
 - b. Határozzuk meg az $E(N)$ és $E(X_1 + \dots + X_N)$ várható értékeket! Teljesül ebben az esetben a Wald-azonosság egyenlősége?
3. Bizonyítsuk be a 2.2. Állítást!
4. Konstruáljunk meg egy olyan számláló folyamatot, melynél $P(\tau < \infty) = 1/2$. (A τ változó a felrobbanás időpontját jelöli.)
5. Tekintsünk egy olyan $(N_t)_{t \geq 0}$ felújítási folyamatot, melyre $E(X) \in (0, \infty)$. Rögzítsünk egy $t \geq 0$ időpontot!
- a. Mutassuk meg, hogy tetszőleges $k \geq 1$ egész esetén $N = N_t + k$ megállási idő az X_1, X_2, \dots sorozatra nézve. Ennek segítségével adjuk meg a T_{N_t+k} változó várható értékét!
 - b. Ugyanezzel a módszerrel meg tudjuk határozni T_{N_t} várható értékét is?
6. Legyen M egy geometriai eloszlású változó $p \in (0,1)$ paraméterrel, továbbá legyenek

$$X_n = \begin{cases} 1, & n \leq M, \\ 2, & n > M, \end{cases} \quad n = 1, 2, \dots$$

Jelölje $(N_t)_{t \geq 0}$ az X_1, X_2, \dots sorozat által definiált számláló folyamatot! Tetszőleges $t \geq 0$ esetén adjuk meg az N_t változó eloszlását, továbbá írjuk fel az m várható érték függvényét!

7. Egy gyárban az egyik berendezés időnként magától leáll. A szerelő 60 percenként néz rá a gépre, és ha leállt, akkor újraindítja. A gép egy óra alatt a korábbiaktól függetlenül $p \in (0,1)$ valószínűséggel áll le újra. Jelölje N_t azt, hogy a szerelő hányszor indította újra a berendezést a $t \geq 0$ időponttal bezárólag. (A gép a $t = 0$ időpontban működött, nem kellett újraindítani.)
- a. Mutassuk meg, hogy $(N_t)_{t \geq 0}$ felújítási folyamat! Határozzuk meg a felújítások közötti idők eloszlását és a felújítási időpontok eloszlását!
 - b. Adjuk meg az N_t véletlen változó eloszlását, és írjuk fel a felújítási függvényét!
8. Zoli bácsinak van egy régi elemes rádiója, mindig azon hallgatja a Kossuthot. Amikor az elem lemerül, Zoli bácsi azonnal kicseréli azt egy ugyanolyan típusú új elemre. Feltehető, hogy az elemek élettartamai egyenletes eloszlást követnek 8 és 12 óra között és függetlenek egymástól. Egy új elem 200 forintba kerül.
- a. Jelölje N_t azt, hogy Zoli bácsi hányszor cserélt elemet a rádióban a t időponttal bezárólag! Mit állíthatunk az N_t folyamatról és az $E(N_t)$ várható értékről, amint $t \rightarrow \infty$?

- b. Jelölje S_t azt, hogy Zoli bácsi hány forintot költött elemekre a t időponttal bezárólag! Az első elemet a rádióval kapta, azért nem kellett külön fizetnie. Mit mondhatunk az S_t változóról és az $E(S_t)$ várható értékről $t \rightarrow \infty$ esetén?
9. Egy autószerelő műhelyben egy-egy autó órákban számolt javítási ideje $\lambda = 2$ paraméteres exponenciális eloszlást követ. A szerelő egyszerre csak egy autón dolgozik, de az autók folyamatosan jönnek, tehát a műhelyben mindig van munka. Feltehető, hogy az egyes autók javítási idejei függetlenek egymástól. Jelölje N_t azt, hogy a szerelő hány autó javítását fejezte be a $t \geq 0$ időpontig!
- a. Adjunk explicit formulát az $E(N_t)$ várható értékre! Mit állíthatunk az N_t folyamatról és az $E(N_t)$ függvényről, amint $t \rightarrow \infty$?
- b. Ha egy autó javítási ideje legfeljebb 1 óra, akkor a szerelő 1000 forintot kér a munkáért. Ha a javítási idő nagyobb, mint 1 óra, akkor a szerelő 1000 forintos órabér szerint számláz. Átlagosan mennyibe kerül az autók javítása?
- c. Tegyük fel, hogy a tulajdonosok a helyszínen megvárják az autójuk javítását, és a munka végén azonnal fizetnek! Jelölje S_t a műhely teljes bevételét a $[0, t]$ intervallumon! Mennyi az egy órára jutó hosszú távú átlagos bevétel, tehát mekkora a $\lim_{t \rightarrow \infty} S_t/t$ határérték?
10. Egy repülőgép két város, A és B között ingázik oda-vissza. A szélirány miatt a gép a két irányban eltérő idő alatt tudja megtenni az utat. Az A városba menet az út időtartama egyenletes eloszlást követ 10 és 12 óra között, visszafelé pedig az időtartam egyenletes eloszlást követ 8 és 10 óra között. Ezek az időtartamok teljesen függetlenek egymástól.
- a. Átlagosan mennyi ideig tart megtenni egy teljes fordulót?
- b. Jelölje N_t azt, hogy a repülőgép hány fordulót tett meg t -edik órával bezárólag! Mit állíthatunk az N_t folyamatról és az $E(N_t)$ várható értékről, amint $t \rightarrow \infty$?
- c. Jelölje S_t azt, hogy a gép összesen mennyi időt töltött az A-ba vezető úton a t -edig órával bezárólag. (Csak a befejezett fordulókat vegyük figyelembe!) Mit állíthatunk az S_t változóról és az $E(S_t)$ várható értékről, ha $t \rightarrow \infty$.
- d. Hosszú távon a gép az időnek mekkora hányadában repül az A város felé?
11. Egy boltba független és azonos eloszlású, exponenciális időközönként érkeznek vevők, óránként átlagosan 10. Legyen $(N_t)_{t \geq 0}$ a vevőket számláló folyamat.
- a. A nyitás után várhatóan mennyi idő elteltével érkezik meg a harmadik vevő? Hány perc a szórása az érkezési időnek? Mennyi annak a valószínűsége, hogy a harmadik vevő fél órán belül megérkezik?
- b. Mi annak a valószínűsége, hogy az első 1 órában nem jön vevő? Várhatóan hány vevő érkezik a nyitást követő 1 óra alatt?
- c. Mekkora valószínűséggel fog a nyitást követő 2 és 4 között legfeljebb 3 vevő érkezni? Mennyi a vevők számának a várható értéke?

- d. Milyen valószínűséggel fog az első órában pontosan 5, majd 2 és 4 óra között pontosan 10 vevő érkezni? Mekkora eséllyel fog 2 és 3 óra között pontosan 5, továbbá 2 és 4 óra között pontosan 10 vevő érkezni?
- e. Tegyük fel, hogy az első órában 5 vevő érkezett. Adjuk meg a 2 és 4 óra között érkezett vevők számának feltételes eloszlását és feltételes várható értékét. Mennyi annak az esélye, hogy 2 és 4 között pontosan 10 vevő érkezik?
- f. Tegyük fel, hogy az első órában 5 vevő érkezett. Adjuk meg a nyitás utáni első 2 órában érkezett vevők számának feltételes eloszlását és feltételes várható értékét.
12. Tekintsünk egy $(N_t)_{t \geq 0}$ felújítási folyamatot, ahol $P(X = 0) < 1$. A megfelelő regularitási feltételek mellett adjuk meg az alábbi határértékeket!
- a. Teljes élettartam: $\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{1}{t} \int_0^s X_{N_s+1} ds$.
- b. A rendszer kora: $\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{1}{t} \int_0^s (t - T_{N_s}) ds$.
13. Tekintsük az alábbi G függvény által generált μ_G Lebesgue–Stieltjes-mértéket! Határozzuk meg μ_G atomjait, illetve az atomok mértékét! Mennyi a $[-1,1]$ és a $[0,1]$ halmaz mértéke? Számoljuk ki az $\int_{-\infty}^{\infty} x dG(x)$ integrál értékét!
- a.
- $$G(x) = \exp(-|x|), \quad x \in \mathbb{R}.$$
- b.
- $$G(x) = \begin{cases} x^2, & 0 < x \leq 1, \\ 1, & \text{egyébként.} \end{cases}$$
- c.
- $$G(x) = \begin{cases} \{x\}, & x \geq 0, \\ 0, & x < 0. \end{cases}$$
14. a. Legyenek μ és ν (nem előjeles) mértékek a valós egyenesen, továbbá tetszőleges $B \subseteq \mathbb{R}^2$ esetén jelölje B' a B halmaznak az $x = y$ egyenesre vett tükörképét! Mutassuk meg, hogy ekkor $\mu \times \nu(B) = \nu \times \mu(B')$ minden B Borel-halmazra.
- b. Legyenek $G, H : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ monoton növekvő és càdlàg függvények, és tekintsünk $a, b \geq 0$ valós számokat. Mutassuk meg, hogy ekkor $\mu_{aG+bH} = a\mu_G + b\mu_H$.
- c. Legyenek $G, H : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ càdlàg függvények, melyek korlátos változásúak a véges intervallumokon, továbbá tekintsünk a és b valós számokat. Mutassuk meg, hogy ekkor $\mu_{aG+bH} = a\mu_G + b\mu_H$.
15. Tekintsünk egy $(N_t)_{t \geq 0}$ felújítási folyamatot, ahol $P(X = 0) < 1$. Megfelelő feltételek mellett adjuk meg az alábbi határértékeket! Mi a gyakorlati jelentése ezen határértékeknek?
- a. $\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{1}{t} \int_0^t X_{N_s+1} ds$.

- b. $\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{1}{t} \int_0^t (s - T_{N_s}) ds.$
- c. $\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{1}{t} \int_0^t \mathbb{1}_{\{X_{N_s+1} > x\}} ds, \quad x > 0.$
16. Tekintsünk egy $(N_t)_{t \geq 0}$ felújítási folyamatot, ahol $P(X=0) < 1$. Írjunk fel felújítási egyenleteket az alább definiált $A(t), t \geq 0$, függvényre, és adjunk explicit formulát az egyenlet megoldására! Megfelelő matematikai feltételek mellett határozzuk meg a $\lim_{t \rightarrow \infty} A(t)$ határértéket! Ellenőrizzük le az A függvény lokálisan korlátosságát is! Mit mindhatunk az A függvényről abban az esetben, ha $(N_t)_{t \geq 0}$ Poisson-folyamat?
- a. $A(t) = E(T_{N_t+1}).$
- b. $A(t) = E(T_{N_t}).$
- c. $A(t) = E(X_{N_t+1}).$
- d. $A(t) = P(X_{N_t+1} > y),$ ahol $y \geq 0$ rögzített.
- e. $A(t) = E(N_t^2).$
17. Adjunk példát olyan felújítási folyamatra, hogy $P(X=0) < 1$ és $E(X^2) < \infty$, de az $E(R_t)$ várható érték nem konvergens, amint $t \rightarrow \infty$.
18. Legyenek X és Z független véletlen változók, továbbá tekintsünk a és b valós konstansokat! Mutassuk meg, hogy ha a $Z = aX + b$ egyenlőség 1 valószínűséggel teljesül, akkor X és Z degenerált (konstans) változók.